

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. február 16.*

„Fellebbezések — Dömpingellenes vámok — 954/2006/EK rendelet — A Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatala — 384/96/EK rendelet — 2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, 3. cikk, (2), (3) és (5)-(7) bekezdés, 18. cikk, (3) bekezdés és 19. cikk, (3) bekezdés — A rendes érték és a kár meghatározása — A »gazdasági egység« fogalma — Védelemhez való jog — Az indokolási kötelezettség megsértése”

A C-191/09. P. és C-200/09. P. sz. egyesített ügyekben,

az **Európai Unió Tanácsa** (C-191. P.) (képviselik: J.-P. Hix és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, valamint G. Berrisch Rechtsanwalt)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

az **Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT)**, korábban Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT (székhelye: Nyikopol [Ukrajna]),

az **Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT)**, korábban Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (székhelye: Dnyipropetrovszk [Ukrajna]),

(képviselik őket: P. Vander Schueren avocat és N. Mizulin solicitor)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Községek Bizottsága** (képviselik: H. van Vliet és C. Clyne, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

és

az **Európai Községek Bizottsága** (képviselik: H. van Vliet és C. Clyne, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

a többi fél az eljárásban:

az **Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT)**, korábban Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT (székhelye: Nyikopol [Ukrajna]),

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT)**, korábban Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (székhelye: Dnyipropetrovsk [Ukrajna]),

(képviselik őket: P. Vander Schueren avocat és N. Mizulin solicitor)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: J.-P. Hix és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, valamint G. Berrisch Rechtsanwalt)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. május 20-án és 26-án benyújtott két fellebbezése tárgyában,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (előadó) és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. november 18-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2011. április 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-249/06. sz., Interpipe Niko Tube ZAT és Interpipe NTRP kontra Tanács ügyben 2009. március 10-én hozott ítéletét (EBHT 2009., II-383. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, a 2320/97/EK és a 348/2000/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről, a többek között Oroszországból és Romániából származó, egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámok időközi és intézkedés megszűnésére irányuló felülvizsgálatának megszüntetéséről és a többek között Oroszországból és Romániából, valamint Horvátországból és Ukrajnából származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára kivetett dömpingellenes vámok időközi felülvizsgálatának megszüntetéséről szóló, 2006. június 27-i 954/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 175., 4. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) 1. cikkét.
- 2 Együttesen benyújtott csatlakozó fellebbezésükkel az Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (a továbbiakban: Niko Tube) és az Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), korábban: Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (a továbbiakban: NTRP) annyiban szintén a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérik, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a vitatott rendeletet nem teljes egészében megsemmisítette meg.

Jogi háttér

- 3 A dömpingellenes intézkedéseknek az Európai Közösségek általi alkalmazását szabályozó rendelkezéseket a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazza.

- 4 Az alaprendelet 2. cikkének (8) és (9) bekezdése előírja:

„(8) Az exportár az exportáló országból a Közösségbe exportra eladott áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely ésszerű alapon megállapítható.

[...]”

- 5 E rendelet 2. cikkének (10) bekezdése az „Összehasonlítás” cím alatt meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján az Európai Unió intézményei az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást végeznek. E cikk többek között a következőket írja elő:

„Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló eltéréseket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra.

[...]

i) Jutalékok

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit. A »jutalék« fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

[...]”

- 6 Az említett rendelet 3. cikke, amely a kár fennállásának a megállapítására vonatkozik, a következőket írja elő:

„[...]

(2) A kár fennállása megállapításának tényleges bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia, a) mind a dömpingelt import mennyiségét és a dömpingelt importnak a Közösség piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását; b) mind az ilyen importnak a közösségi iparra gyakorolt hatását illetően.

(3) A dömpingelt import mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy a Közösségen belüli termeléshez, illetve felhasználáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt importtal történt-e jelentős árleszorítás a közösségi ipar valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

[...]

(5) A dömpingelt behozatalnak a Közösség érintett gazdasági ágazatára gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt vagy szubvencionált behozatal hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbség tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; a közösségi árakat befolyásoló tényezőket; a pénzáramlásra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes releváns bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal [az alaprendelet] értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi ipart érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a Közösség egy gazdasági ágazatának, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és a közösségi gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint a közösségi ipar exportteljesítménye és termelékenysége.

[...]"

- 7 Ugyanezen rendeletnek „Az együttműködés hiánya” című 18. cikke többek között a következőképpen rendelkezik.

„(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell annak következményeiről, ha nem működnek együtt.

[...]

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

[...]”

- 8 Az alaprendelet 19. cikkének (3) bekezdése a következőképpen szól:

„Ha a titkosság [helyesen: bizalmas kezelés] iránti kérelem nem látszik indokoltnak, és ha az információ szolgáltatója nem hajlandó az információt rendelkezésre bocsátani, vagy engedélyezni annak vázlatos vagy összegzett közzétételét, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve ha arra alkalmas források kielégítően bizonyítják az információ helyességét [...]”

- 9 E rendelet „Nyilvánosságra hozatal” címet viselő 20. cikke előírja:

„[...]”

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát [helyesen: végleges tájékoztatást kérhetnek azon lényeges tényekről és megállapításokról], amelyek a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan tények és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára [helyesen: tényre és megállapításra vonatkozó tájékoztatásra], amely eltér az átmeneti intézkedések során alkalmazottaktól.

[...]

(4) A végső nyilvánosságra hozatalt [helyesen: tájékoztatást] írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, rendszerint legkésőbb a végleges határozat vagy a 9. cikk szerinti a végső intézkedésre irányuló javaslat Bizottságnak történő benyújtása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy bizonyos tényeket és szempontokat [helyesen: megállapításokat] ezen időszak alatt nyilvánosságra hozzon [helyesen: közöljön], ezeket az ezt követő lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni [helyesen: kell közölnie]. A nyilvánosságra hozatal [helyesen: tájékoztatás] a Bizottság vagy a Tanács által meghozható döntéseket nem befolyásolja [helyesen: akadályozza], de amennyiben ezek a döntések eltérő tényeken és szempontokon [helyesen: megállapításokon] alapulnak, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni [helyesen: közölni kell].

[...]”

A jogvita előzményei

- 10 A megtámadott ítélet alábbiakban ismertetett 5–20. pontja bemutatja a jogvita alapját képező tényállást:

„5 A [Niko Tube és az NTRP] varrat nélküli csöveket gyártó ukrán társaságok. A felperesek két értékesítő társasággal vannak kapcsolatban: a SPIG Interpipe-pal [(a továbbiakban: SPIG)], székhelye: Ukrajna, és a Sepco SA-val [(a továbbiakban: Sepco)], székhelye: Svájc.

6. Az Európai Unió varratnélküliacélcső-iparának védelmével foglalkozó bizottság 2005. február 14-én benyújtott panaszát követően a Bizottság az alaprendelet 5. cikkének megfelelően dömpingellenes eljárás indított egyes Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából

származó varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalával szemben. A Bizottság a többek között az egyes, Oroszországból és Romániából, illetve Horvátországból és Ukrajnából származó varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára kivetett dömpingellenes vámok tekintetében az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően két időközi felülvizsgálatot is indított. Ezen eljárások megindításáról 2005. március 31-én értesítést tettek közzé (HL C 77., 2. o.).

- 7 A dömpingre és az ezen keresztül okozott kárra vonatkozó vizsgálat a 2004. január 1-je és december 31. közötti időszakot foglalta magában (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kárértékelés szempontjából releváns fejlemények vizsgálata a 2001. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjed ki.
- 8 Tekintettel a közösségi termelők nagy számára, a Bizottság az alaprendelet 17. cikkének megfelelően a vizsgálat céljából öt termelőből álló mintát választott. A kezdeti összetételben a minta a következő öt közösségi termelőt foglalta magában: a Dalmine SpA, a Benteler Stahl/Rohr GmbH, a Tubos Reunidos SA, a Vallourec & Mannesmann France SA (a továbbiakban: V & M Franciaország) és a V & M Deutschland GmbH (a továbbiakban: V & M Németország). Mivel a Benteler Stahl/Rohr nem volt kész az együttműködésre, a Bizottság a Rohrwerk Maxhütte GmbH-val váltotta fel.
- 9 A 2005. július 14-i levelükkel [a Niko Tube és az NTRP], valamint a [SPIG] és [a] Sepco megküldték a Bizottságnak a dömpingellenes kérdőívre adott válaszaikat. Az ellenőrző látogatások a [Niko Tube és az NTRP], valamint a [SPIG] és Sepco telephelyein 2005. november 17-től 26-ig tartottak.
- 10 A Bizottság 2006. február 27-én közölte a [Niko Tube-ban és az NTRP-vel] az első végleges tájékoztatót, részletesen bemutatva azon tényeket és indokokat, amelyek alapján a Bizottság végleges dömpingellenes intézkedések elfogadását javasolta. 2006. március 22-i levelükkel [a Niko Tube és az NTRP] hivatalosan vitatták a Bizottságnak az első végleges tájékoztatóban foglalt megállapításait. Azzal érveltek, hogy a Bizottság tévesen vett fel olyan termékekre vonatkozó adatokat, amelyeket nem ők gyártottak, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével össze nem egyeztethető módon a rendes értéket és az exportárat különböző kereskedelmi szinteken hasonlította össze, és hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését azáltal, hogy a Sepcot importőrként kezelte, és az exportárat becsléssel határozta meg.
- 11 2006. március 24-én a Bizottság [a Niko Tube és az NTRP] részvételével meghallgatást tartott a dömpingkülönbözet kiszámításával, valamint az arra vonatkozó kötelezettségvállalásra vonatkozó felajánlásukkal összefüggő kérdések tisztázása céljából. 2006. március 30-án a kárral kapcsolatban egy másik meghallgatásra került sor.
- 12 A 2006. április 3-i telefaxszal [a Niko Tube és az NTRP] tájékoztatást kértek a Bizottságtól a közösségi gazdasági ágazatnak a vizsgálatban való együttműködéséről.
- 13 2006. április 24-én a Bizottság elfogadta a második tájékoztatót. Ebben a Bizottság elutasította a bizonyos, [a Niko Tube és az NTRP] által nem gyártott termékek, vagyis a KE4 termékellenőrzési-szám (a továbbiakban: tesz) alá tartozó áruknak a rendes érték számításából való kizárására irányuló kérelmet. A Bizottság a Sepco értékesítési árait sem az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése alapján, hanem az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján igazította ki. Végül e dokumentumban a Bizottság tájékoztatást nyújtott a közösségi gazdasági ágazat együttműködéséről.
- 14 A 2006. április 26-i telefaxukkal [a Niko Tube és az NTRP] emlékeztették a Bizottságot, hogy a dömpingellenes kérdőívre adott válaszaikban szereplő és a Bizottság tisztviselői által megvizsgált adatok bizonyítják, hogy ők nem gyártanak a KE4 tesz alá tartozó atomcsöveket.

- 15 A [Niko Tube és az NTRP] a második tájékoztatóval kapcsolatos összes észrevételeiket a 2006. május 4-i levélben közölték a Bizottsággal.
- 16 A 2006. május 30-i levélben a Bizottság elmagyarázta a [Niko Tube-nak, valamint az NTRP-nek] azon indokokat, amelyek miatt nem fogadta el a 2006. március 22-én általuk felajánlott kötelezettségvállalást.
- 17 2006. június 7-én a Bizottság elfogadta és közzétette a Horvátországból, Romániából, Oroszországból és Ukrajnából származó, egyes varrat nélküli vas- és acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, a 2320/97/EK és a 348/2000/EK tanácsi rendeletek hatályon kívül helyezéséről, a többek között Oroszországból és Romániából származó, egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámok időközi és intézkedés megszűnésére irányuló felülvizsgálatának megszüntetéséről és a többek között Oroszországból és Romániából, valamint Horvátországból és Ukrajnából származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára kivetett dömpingellenes vámok időközi felülvizsgálatának megszüntetéséről szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatát.
- 18 A [Niko Tube-nak és az NTRP-nek] 2006. június 26-án 19 óra 6 perckor kézbesített telefaxszal a Bizottság válaszolt a felperesek által a 2006. április 26-i telefaxban és a 2006. május 4-i levélben felhozott érvekre, kivéve a közösségi gazdasági ágazat együttműködésének hiányára vonatkozó érvet. A [Niko Tube-nak és az NTRP-nek] 2006. június 16-án küldött és hozzájuk 2006. június 27-én érkezett levéllel válaszolt a Bizottság a közösségi gazdasági ágazatnak az eljárásban való részvételére vonatkozó[, a Niko Tube és az NTRP által tett] megjegyzésekre.
- 19 2006. június 27-én a Tanács elfogadta a [vitatott rendeletet].
- 20 [E rendelettel] a Tanács 25,1%-os dömpingellenes vámot vetett ki egyes, a [Niko Tube és az NTRP] által behozott varrat nélküli vas- és acélcsövekre.”

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 11 A felperesek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. szeptember 8-án benyújtott keresetlevelükkel a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetet indítottak.
- 12 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. december 1-jén benyújtott beadványával a Bizottság beavatkozási kérelmet terjesztett elő a Tanács kérelmeinek támogatása végett. Az Elsőfokú Bíróság ötödik tanácsának elnöke 2007. január 16-i végzésével helyt adott e kérelemnek. A Bizottság 2007. február 27-én kelt levelében arról tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy lemond a beavatkozási beadvány benyújtásáról, de esetleg részt vesz a tárgyaláson.
- 13 A megsemmisítés iránti kérelmüket alátámasztó első jogalapjukkal a Niko Tube és az NTRP azt állították, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el, és megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az elvét a rendes érték számítása során akkor, amikor nem a felperesek által gyártott csövekre vonatkozó adatokat figyelembe vett.
- 14 A második jogalapjuk keretében a Niko Tube és az NTRP azzal érveltek, hogy a Tanács azáltal, hogy kármeghatározás céljából a mintába bevont öt uniós termelő adataira támaszkodott – holott e termelők nem működtek teljes mértékben együtt –, megsértette az alaprendelet 3. cikkének (2), (3) és (5)–(7) bekezdését és az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdését, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.

- 15 Keresetük harmadik jogalapja keretében a Niko Tube és az NTRP azt állították, hogy a mintába bevont uniós termelők teljes mértékű együttműködésének a hiányában a panasz támogatottsága az uniós ágazat szintjén az uniós termelést 25%-ban képviselő termelők rendeletben meghatározott minimuma alatt volt. A Tanács tehát megsértette az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdését azáltal, hogy nem szüntette meg a dömpingellenes eljárást.
- 16 A keresetük alátámasztására hivatkozott negyedik jogalap keretében a Niko Tube és az NTRP azt állították, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának és 2. cikke (10) bekezdése első albekezdésének az alkalmazása során azáltal, hogy a rendes érték és az exportár összehasonlítása keretében történő kiigazítás címén a Sepco értékesítési árából levonta az azon jutaléknak megfelelő összeget, amelyet a jutalékalapon dolgozó ügynök kapott volna.
- 17 Ötödik jogalapjukkal a Niko Tube és az NTRP azzal érveltek, hogy a kötelezettségvállalásra vonatkozó felajánlásuk Tanács általi elutasításának a körülményei sértik a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az elvét.
- 18 Végül a Niko Tube és az NTRP által hivatkozott hatodik jogalap öt részét az általuk nem gyártott csövek rendes érték számítása céljából való figyelembevételére, a közösségi termelők együttműködésének a hiányára, a Sepco exportárának a kiigazítására, a kötelezettségvállalásra vonatkozó felajánlásuk elutasítására, illetve a SPIG értékesítési, adminisztratív és más általános költségeinek a kezelésére vonatkozó érvelésük keretében a védelemhez való jognak és/vagy az indokolási kötelezettségnek a megsértésére alapították.
- 19 Az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy e hat jogalap vizsgálatát azon tények alapján kell csoportosítani, amelyekre vonatkoznak, és így a megfelelő címek alatt egymás után vizsgálta a rendes érték számítását, annak következményeit, hogy az uniós termelők kapcsolt társaságai nem adtak választ a kérdőívre, a Sepco értékesítési árán végzett kiigazítást, a Niko Tube és az NTRP kötelezettségvállalásra vonatkozó felajánlását és a SPIG értékesítési, adminisztratív és más általános költségeinek a kezelését.
- 20 A megtámadott ítélettel az Elsőfokú Bíróság elutasította a Niko Tube és az NTRP által előadott jogalapok és érvek nagy részét.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 177–190. pontjában azonban az NTRP-t illetően helyt adott a negyedik jogalap azon részének, amelyet a Tanács által annyiban elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára alapítottak, amennyiben ez utóbbi az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján az NTRP által gyártott csövekre vonatkozó ügyletek keretében kiigazította a Sepco által alkalmazott exportárat.
- 22 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 200–211. pontjában helyt adott a Niko Tube és az NTRP által felhozott hatodik jogalap azon részének is, amelyet a védelemhez való joguknak a Tanács által az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján végzett kiigazítás során történő megsértésére alapítottak.
- 23 Az Elsőfokú Bíróság ezért megsemmisítette a vitatott rendelet 1. cikkét annyiban, amennyiben a Niko Tube és az NTRP által gyártott termékek Közösségbe irányuló exportjai esetében megállapított dömpingellenes vám meghaladta azt a vámot, amely akkor lett volna alkalmazandó, ha az exportárat nem igazították volna ki jutalékkal azokban az esetekben, amikor az értékesítések a Sepco kapcsolt kereskedelmi társaság közvetítésével történtek. Az Elsőfokú Bíróság a Niko Tube és az NTRP keresetét az ezt meghaladó részében elutasította.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 24 2009. május 29-én a Tanács a megtámadott ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a Bíróság Hivatalához. E fellebbezést a C-191/09. P. sz. alatt vették nyilvántartásba.
- 25 2009. május 27-én a Bizottság a megtámadott ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a Bíróság Hivatalához. E fellebbezést a C-200/09. P. sz. alatt vették nyilvántartásba.
- 26 A Bíróság elnöke 2009. július 15-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélelhozatal céljából egyesítette a C-191/09. P. és C-200/09. P. sz. ügyeket.
- 27 A C-191/09. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben egyrészt megsemmisítette a vitatott rendelet 1. cikkét abban a részében, amelyben a Niko Tube és az NTRP által gyártott termékek Európai Közösségbe irányuló exportjai esetében megállapított dömpingellenes vám meghaladta azt a vámot, amely akkor lett volna alkalmazandó, ha az exportárat nem igazították volna ki jutalékkal azokban az esetekben, amikor az értékesítések a Sepco kapcsolt kereskedelmi társaság közvetítésével történtek, másrészt pedig annyiban, amennyiben a Tanácsot kötelezte saját költségeinek, valamint a Niko Tube és az NTRP költségei egynegyedének a viselésére;
 - teljes egészében utasítsa el a Niko Tube és az NTRP megsemmisítés iránti keresetét, és
 - a Niko Tube-ot és az NTRP-t kötelezze a költségek viselésére, beleértve az Elsőfokú Bíróság előtt felmerült költségeket.
- 28 A C-200/09. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. pontját;
 - teljes egészében utasítsa el a Niko Tube és az NTRP megsemmisítés iránti keresetét, és
 - a Niko Tube-ot és az NTRP-t kötelezze a Bizottság jelen fellebbezés keretében felmerült költségeinek a viselésére.
- 29 A C-191/09. P. és C-200/09. P. sz. ügyben benyújtott válaszbeadványukban a Niko Tube és az NTRP azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a Tanács és a Bizottság fellebbezését, mivel azok részben elfogadhatatlanok, és mindenestre teljességgel megalapozatlanok,
 - hagyja helyben a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben részben helyt adva a Niko Tube és az NTRP megsemmisítés iránti keresetének, megsemmisíti a vitatott rendeletet annyiban, amennyiben a Niko Tube és az NTRP által gyártott termékek Európai Közösségbe irányuló exportjai esetében megállapított dömpingellenes vám meghaladta azt a vámot, amely akkor lett volna alkalmazandó, ha az exportárat nem igazították volna ki jutalékkal azokban az esetekben, amikor az értékesítések a Sepco kapcsolt kereskedelmi társaság közvetítésével történtek; és
 - hagyja helyben a megtámadott ítélet költségviselésre vonatkozó rendelkezését, és a Tanácsot, illetve a Bizottságot kötelezze a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére;

- 30 E válaszbeadványuk keretében a Niko Tube és az NTRP a C-191/09. P. és C-200/09. P. sz. ügyben csatlakozó fellebbezést nyújtottak be, amelyben azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság nem teljes egészében semmisítette meg a vitatott rendeletet, és amennyiben a Niko Tube-ot és az NTRP-t az elsőfokú eljárásban felmerült költségek háromnegyedének a viselésére kötelezte;
 - teljes egészében semmisítse meg a vitatott rendeletet, és
 - a Tanácsot és a Bizottságot kötelezze mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás költségeinek a viselésére.
- 31 Az említett csatlakozó fellebbezésre adott válaszában a Tanács a C-191/09. P. sz. ügyben azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a csatlakozó fellebbezést;
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
 - harmadlagosan utasítsa el a keresetet, és
 - a Niko Tube-ot és az NTRP-t kötelezze a csatlakozó fellebbezés keretében felmerült költségeknek a viselésére.
- 32 Az említett csatlakozó fellebbezésre vonatkozó válaszában a Bizottság a C-200/09. P. sz. ügyben azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a csatlakozó fellebbezést;
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
 - a Niko Tube-ot és az NTRP-t kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésekről

- 33 Fellebbezésének alátámasztásaként a Tanács hét jogalapra hivatkozik. Az első négy jogalap az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján végzett kiigazításra vonatkozik.
- 34 Fellebbezésének alátámasztásaként a Bizottság négy jogalapra hivatkozik, amelyből az első három hasonló a Tanács első négy jogalapjához.
- 35 Ezért a Tanács első négy jogalapját és a Bizottság első három jogalapját a hasonlóságuk miatt együtt kell vizsgálni.

A Tanács fellebbezésének első négy jogalapjáról és a Bizottság fellebbezésének első három jogalapjáról

A felek érvei

- 36 Első jogalapja keretében a Tanács azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta analógia útján az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja keretében a „gazdasági egység” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot. Az Elsőfokú Bíróság tévesen utalt ezen ítélkezési gyakorlatra annak meghatározása érdekében is, hogy az unió intézmények bizonyították-e azt, hogy ezen, e rendelet

2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítás alkalmazásához szükséges feltételek teljesültek. A Tanács szerint a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a rendes érték meghatározása, az exportérték meghatározása és a kettő összehasonlítása olyan elkülönült szabályok alapján történik, amelyeknek ezen műveletek során külön-külön kell megfelelni. A Tanács szintén a Bíróság ítélkezési gyakorlatára támaszkodik azon állítása keretében, hogy a „gazdasági egység” fogalma kizárólag bizonyos, a rendes érték kiszámításával kapcsolatos egyedi helyzetekre vonatkozik, mivel a Bíróság a szóban forgó ügyekben többek között megerősítette, hogy az intézmények helyesen számították a rendes értéket azon kapcsolt társaságok értékesítései alapján, amelyek feladatát ezen ügyleteknek a nemzeti piacon független vásárlók javára történő lebonyolítása képezi.

- 37 A Tanács hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben felmerült kérdés nem az exportár meghatározását, hanem az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítást, vagyis a rendes érték és az exportár összehasonlítását érinti. Az Elsőfokú Bíróság meglegedett annak kinyilvánításával, hogy a „gazdasági egység” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlat analógia útján alkalmazandó az exportár kiszámítására, azonban ezt követően ezen ítélkezési gyakorlatot annak meghatározása érdekében alkalmazta, hogy milyen feltételek mellett lehet az e rendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítás mellett dönteni. Ez egy további téves jogalkalmazás. Ezenfelül az Elsőfokú Bíróság megsértette a határozatának az indoklására vonatkozó kötelezettséget is, mivel nem indokolta a jog által megkövetelt módon a „gazdasági egység” fogalmának ezen, analógia útján való alkalmazását az exportár kiszámítására.
- 38 Második jogalapja keretében a Tanács azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az uniós intézményeket akkor terhelő bizonyítási kötelezettségre vonatkozó szabályokat, amikor az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján kiigazítást végeznek, és hogy ezért téves mércét alkalmazott ezen intézmények ilyen kiigazítást alkalmazó határozatának értékeléséhez. Az alaprendelet e rendelkezése alapján végzett kiigazítás igazolásához az szükséges, hogy egy meghatározott, korábban fennálló tényező érintse az árak összehasonlíthatóságát. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a dömpingellenes intézkedés megsemmisítését kérőnek kell bizonyítania azt, hogy az intézmények a megállapításaikat téves tényekre alapították, vagy hogy nyilvánvaló értékelési hibát követtek el. A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság nem végzett ilyen vizsgálatot, és tévesen határozott úgy, hogy a Bizottság 2006. június 26-i telefaxában szereplő tényezők nem teszik lehetővé azon következtetés levonását, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítást kellett alkalmazni. Az Elsőfokú Bíróság e tekintetben az intézmények értékelését a saját értékelésével váltotta fel.
- 39 A fellebbezését alátámasztó harmadik jogalap keretében a Tanács úgy véli, hogy a fent említett két téves jogalkalmazás következtében az uniós intézményeknek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítást alkalmazó határozatát az Elsőfokú Bíróság téves jogi kritérium fényében vizsgálta. Ugyanis az Elsőfokú Bíróság az intézmények határozatát kizárólag a Bizottság 2006. június 26-i telefaxában említett három tényező figyelembevételével vizsgálta. A Tanács azon a véleményen van, hogy a „gazdasági egység” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatra hivatkozva az Elsőfokú Bíróság tévesen utasította el azon érvelését, miszerint a Niko Tube és az NTRP az Unión belül közvetlen értékesítéseket hajtottak végre. A Tanács továbbá azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság félreértelmezte a SPIG-nek a Niko Tube és az NTRP exporttevékenységében való részvételére vonatkozó bizottsági érvelést. Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a „gazdasági egység” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot annak értékeléséhez, hogy a Sepco és az NTRP közötti kapcsolat kizárja-e azon következtetés lehetőségét, hogy a Sepco a jutalékalapon dolgozó ügynökéhez hasonló feladatokat lát el. Végül az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel az intézmények által bemutatott elemek mindegyikét egymástól elkülönítve vizsgálta.
- 40 Negyedik jogalapja keretében a Tanács azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen határozott úgy, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el akkor, amikor az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének első albekezdését a Niko Tube és az NTRP exportértékesítéseire alkalmazták, azzal az indokkal, hogy a Tanács az NTRP által gyártott csövekkel kapcsolatos ügyletek keretében

kiigazította a Sepco exportárát. Az Elsőfokú Bíróságnak az e rendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos téves jogalkalmazásai hibássá teszik a megtámadott ítélet 196. és 197. pontjában megfogalmazott következtetéseket is.

- 41 A Bizottság a maga részéről úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság két szempontból alkalmazta tévesen a jogot akkor, amikor a „gazdasági egység” rendes érték kiszámítására vonatkozó fogalmát analógia útján az exportár meghatározására alkalmazta. Először is az Elsőfokú Bíróság nem adott magyarázatot arra, hogy a „gazdasági egység” fogalma miért alkalmazandó analógia útján az exportár meghatározására is. Ezzel szemben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az tűnik ki, hogy e fogalmat azzal a céllal alkották meg, hogy a rendes értéknek a dömpingkülönbség számítása során történő meghatározása céljából figyelembe vegyenek bizonyos, az exportőrök belső piacán fennálló különös helyzeteket. Másodszor az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 177. és azt követő pontjaiban a határozatának alátámasztása érdekében hivatkozott ítélkezési gyakorlattal ellentétes értelemben hozott határozatot. Ezen ítélkezési gyakorlat vizsgálatából ugyanis az tűnik ki, hogy a „gazdasági egység” fogalma, amelyet azzal a céllal határoztak meg, hogy a gazdasági szereplő által belső piacon értékesített termékek rendes értékét sokkal pontosabban tudják megállapítani, nem ültethető át az ugyanezen gazdasági szereplő által az exportra értékesített termékek árának a meghatározására, ha az az Unióba exportál hasonló termékeket. Ezzel ellentétben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kiderül, hogy amennyiben valamely exportőr egy értékesítő leányvállalat közvetítésével az Unión belül ad el terméket, az exportárát a független vásárlónak történő első értékesítés figyelembevételével állapítják meg, ugyanúgy, mint amikor a rendes érték meghatározásáról van szó. Ezen, ily módon megállapított exportáron azonban el lehet, és el kell végezni az alaprendeletben előírt kiigazításokat, mindazonáltal anélkül, hogy az intézményeket ebben az összefüggésben bármiféle különös bizonyítási kötelezettség terhelné.
- 42 A Bizottság által a fellebbezésének alátámasztására felhozott azon második jogalap keretében, amely a bizonyítási teherre és a jogszerűség Elsőfokú Bíróság általi vizsgálatának korlátaira vonatkozik, a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság számos esetben tévesen alkalmazta a jogot. Az Elsőfokú Bíróság különösen súlyos bizonyítási terhet rótt az intézményekre a kereskedelemvédelem kérdéseiben, amelyekben azonban az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. Az Elsőfokú Bíróság megsértette a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat amikor úgy döntött, hogy meg kell vizsgálni, hogy „az intézmények támaszkodtak-e arra utaló bizonyítékokra vagy legalábbis ténykörülményekre, hogy a Sepco feladatai nem egy belső értékesítési részleg, hanem a jutalékalapon dolgozó ügynökök feladataihoz hasonlóak”. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy az intézmények helyesen cselekedtek akkor, amikor a Sepco által az Unión belüli első független vásárlónak számlázott árat vették kiindulópontként figyelembe, és amikor ezt követően ezen árra alkalmazták az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjában előírt kiigazításokat. Az Elsőfokú Bíróság, ahelyett hogy bizonyította volna – ahogyan azt az említett rendelet részleges megsemmisítésének indoklásaként kellett volna –, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el, tévesen megállapította, hogy a „gazdasági egység” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az intézmények különösen súlyos bizonyítási terhet viselnek, amikor az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontjában előírt kiigazítást kell alkalmazniuk. Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság azon határozata, hogy az intézmények nem végezhetik el a szóban forgó kiigazítást, összeegyeztethetetlen a megtámadott ítélet 213. és 214. pontjában tett azon megállapításával, miszerint Bizottság 2006. június 26-i telefaxa tartalmazza azon okok részletes indokolását, amelyek miatt e kiigazítás történt.
- 43 A Bizottságnak az Elsőfokú Bíróság azon döntése ellen irányuló harmadik jogalapjával kapcsolatban, miszerint az intézmények megsértették az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének első albekezdését, a Bizottság úgy véli, hogy a fellebbezése előző két jogalapjával bizonyította, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor az NTRP által gyártott csövekkel kapcsolatban arra a következtetésre jutott, hogy az említett cikken alapuló kiigazítást indokolatlanul végezték el. Az Elsőfokú Bíróság szerint ugyanis az e rendelkezés alapján végzett kiigazítás a rendes érték és az exportár közötti szimmetriát hivatott helyreállítani. Márpedig az Elsőfokú Bíróság kifejezetten megállapította, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése első albekezdésének a megsértésére alapított jogalap elválaszthatatlan az ugyanezen rendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának a

megsértésére alapított jogalaptól. A Bizottság azzal érvel, hogy mivel az első két jogalapot megalapozottnak kell nyilvánítani, ezért a kiigazítás helyesen történt, és így az Elsőfokú Bíróság annak kinyilvánításával, hogy a Tanács és a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének első albekezdését, szintén tévesen alkalmazta a jogot, a Bizottság szerint annál is inkább, mivel az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta megvizsgálni a Tanács azon érvét, miszerint – mivel a SPIG mind a belföldi értékesítésekben, mind az exportértékesítésekben részt vett, és mivel a kiigazítás kizárólag a Sepcónak az exportértékesítésekben való kiegészítő részvételét érintette – a művelet szimmetriát és nem aszimmetriát okozott.

- 44 A Tanács és a Bizottság e jogalapjaira adott válaszként a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy elfogadhatatlan ezen intézmények első jogalapja, amely mindkettejük fellebbezésében szerepel, és amely a „gazdasági egység” fogalmát érinti, mivel – bár a Tanácsnak és a Bizottságnak lehetősége volt vitatni azt, hogy e fogalom az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítás alkalmazása tekintetében releváns – úgy döntöttek, hogy az Elsőfokú Bíróság előtti jogalapjaikban és írásbeli érveikben ezt nem teszik meg.
- 45 A Niko Tube és az NTRP szerint a „gazdasági egység” fogalma igenis alkalmazandó az exportár meghatározásához, mind az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítás előtt, mind azután. Az Elsőfokú Bíróság e ponton megfelelően indokolta határozatát. Az ellenőrzés fennállásának, valamint a gyártási és értékesítési tevékenységek felosztásának a kérdése, vagyis ennek megfelelően a gazdasági egység fennállásának a kérdése önálló, és azon konkrét hatás kérdését megelőzően és attól függetlenül merül fel, amelyet ezen egység fennállása a rendes érték és az exportár számítására az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítás előtt és után gyakorol. A Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy a „gazdasági egység” fogalma valójában a valós gazdasági helyzet elismerésére, vagyis a kapcsolt jogalanyok szerepeinek és feladatainak a leírására korlátozódik. Mivel az Elsőfokú Bíróság elismerte azt, hogy a rendes érték és az exportár meghatározására egymástól elkülönülő szabályok vonatkoznak, helyesen említette e fogalom „analógia útján” történő alkalmazását, amely szerint a jogilag önálló jogalanyokból álló csoporton belüli tevékenységek felosztása nem akadályozza annak, hogy ez utóbbiak gazdasági egységet alkossanak. Az Elsőfokú Bíróság csak azt ismerte el, hogy akár az exportár, akár a rendes érték megállapításáról van szó, általában nem lehetséges a valós gazdasági helyzeteket figyelmen kívül hagyni.
- 46 Ezenkívül a Niko Tube és az NTRP szerint az, hogy a gazdasági egység fennállásának eltérő hatása lehet attól függően, hogy a rendes érték vagy az exportár meghatározásáról van-e szó, nem gátolja azt, hogy szélesebb körben alkalmazzák a Bíróság e fogalommal kapcsolatos állandó ítélkezési gyakorlatát, amely fogalmat ez utóbbinak mindeddig csak korlátozott számú ügy keretében volt alkalma vizsgálnia. Ráadásul az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja előírja azon uniós intézmények számára, amelyek az exportár meghatározása érdekében különböző olyan költségeket – mint a kereskedő árre – kívánnak levonni, amelyek az exportáló gyártókhöz kapcsolt értékesítő társaságoknál merülnek fel, hogy indokolják e döntésüket, bizonyítva azt, hogy a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalékalapon dolgozó ügynök. Amennyiben az értékesítő társaság az exportáló gyártóval gazdasági egységet alkot, és olyan feladatokat lát el, mint egy belső exportértékesítési részleg, semmiképpen sem tekinthető úgy, hogy az a jutalékalapon dolgozó ügynökhöz hasonlít. A Niko Tube és az NTRP szerint e tekintetben pontosítani kell a kapcsolt értékesítő társaság által gyakorolt feladatokat, és az exportáló gyártó által feleltéte gyakorolt „ellenőrzés” fennállását. Amennyiben ugyanis ilyen ellenőrzés fennáll, és a kapcsolt társaság feladatai megegyeznek a belső exportértékesítési részleg feladataival, gazdasági egységi kapcsolat és nem egy olyan kapcsolat áll fenn, amely a megbízó és megbízottja közötti kapcsolathoz hasonlít, és így az intézmények az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja keretében semmiféle alapon nem vonhatják le a kereskedő árreését. Végül a Tanács és a Bizottság által a jogalapjuk alátámasztására hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem akadályozza annak, hogy a „gazdasági egységnek” a Bíróság által a rendes érték meghatározása keretében alkalmazott fogalmát annak vizsgálata során is alkalmazzák, hogy a kereskedő a jutalékalapon dolgozó ügynökéhez hasonló feladatokat lát-e el. Abból, hogy az uniós bíróságok a „gazdasági egység” fogalmát csak a rendes érték

meghatározására tekintettel alkalmazták, nem következhet az, hogy e fogalom nem lehetne alkalmazandó az exportár megállapításához. A Niko Tube és az NTRP úgy véli, hogy a jelen jogvita pontos tárgya egész egyszerűen soha nem került a Bíróság elé.

- 47 A Niko Tube és az NTRP együttesen válaszolnak a Tanács által előadott és a Bizottság második jogalapjával egybevágó második és harmadik jogalapra. A második jogalap keretében azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tévedett az intézményeket terhelő bizonyítási kötelezettséget illetően, és hogy a vitatott rendelet tekintetében nem lépte túl felülvizsgálati jogkörének határait. A harmadik jogalappal kapcsolatban a Niko Tube és az NTRP megállapítják, hogy az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazott helytelen jogi kritériumot akkor, amikor az intézményeknek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazításról szóló határozatát vizsgálta. E cikk kifejezetten előírja, hogy az e kiigazításra hivatkozó intézményt terheli annak kötelezettsége, hogy bizonyítsa, vagy legalábbis bemutassa az azt bizonyító ténykörülmenyeket, hogy a kereskedő valójában hasonló feladatokat lát el, mint egy jutalékalapon dolgozó ügynök. E tekintetben, bár az intézmények valóban vitatták a Niko Tube és az NTRP azon érvelését, miszerint a Sepco belső exportértékesítési részleg, a Tanács és a Bizottság nem szolgáltatott semmiféle releváns bizonyítékot azon állítás alátámasztására, hogy e társaság valóban megbízottként járt el. A Niko Tube és az NTRP szerint az intézmények valójában úgy vélik, hogy annak automatikus megállapításához, hogy egy értékesítő társaság megbízotti feladatokat lát el, elegendő az, hogy exportáló gyártóhoz kapcsolt vagy általa bármely módon ellenőrzött értékesítő társaság az Unión belül értékesítse az érintett terméket. Márpedig az ilyen következtetés veszélyezteti az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának hatékony érvényesülését.
- 48 A Niko Tube és az NTRP szerint nyilvánvaló, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelembe vette és értékelte a Tanács és a Bizottság érveinek összességét, valamint a rendelkezésükre álló információkat, mielőtt megállapította volna, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el annyiban, hogy nem hoztak fel elegendő ténykörülmenyt arra vonatkozóan, hogy a Sepco úgy járt el, mint egy jutalékalapon dolgozó ügynök.
- 49 A Tanács negyedik és a Bizottság harmadik jogalapjával kapcsolatban a Niko Tube és az NTRP úgy vélik, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése első albekezdésének alkalmazásával. Ily módon a kiigazítás az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 195. pontjában említett asszimetriát tartott fenn vagy hozott létre.

A Bíróság álláspontja

- 50 Fellebbezésük hét jogalapjával az uniós intézmények lényegében megkérdőjelezzik a rendes érték számítása területén kialakult és a „gazdasági egység” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatnak a megtámadott ítélet 177–179. pontjában analógia útján az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésében előírt exportár-kiigazításra történő alkalmazását, valamint a megtámadott ítélet 180. pontjában a bizonyítási teherre vonatkozóan kimondott és annak 182. és azt követő pontjaiban alkalmazott azon szabályt, miszerint az említett intézményeknek, amikor kiigazítás elvégzését vélik szükségesnek, bizonyítékokat kell szolgáltatniuk azon tényező fennállására, amelynek címén a kiigazításra sor kerül.
- 51 E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a rendes érték és az exportár meghatározása eltérő szabályok alapján történik, és ennél fogva a szóban forgó eladási, általános és adminisztratív költségeket nem kell feltétlenül egyformán alkalmazni az egyes esetekben. A két érték közötti esetleges különbségek azonban figyelembe vehetők az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésében foglalt kiigazítások keretében (lásd ebben az értelemben a C-69/89. sz., Nakajima kontra Tanács ügyben 1991. május 7-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-2069. o.] 63., 70. és 73. pontját, valamint a C-178/87. sz., Minolta Camera kontra Tanács ügyben 1992. március 10-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-1577. o.] 12. pontját).

- 52 A megtámadott ítélet 177. pontjában az Elsőfokú Bíróság úgy határozott hogy „a rendes érték számítására vonatkozó, azonban analógia útján az exportár számítására is alkalmazandó állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogilag önálló társaságokból álló csoporton belül a gyártási és értékesítési tevékenységek felosztása semmit nem változtat azon a tényen, hogy olyan gazdasági egységről van szó, amely a végzett tevékenységek összességét ilyen módon szervezi, amelyeket más esetben jogi szempontból is önálló egység végez (lásd analógia útján a Bíróság 250/85. sz., Brother Industries kontra Tanács ügyben 1988. október 5-én hozott ítéletének [EBHT 1988., 5683. o.] 16. pontját, a C-175/87. sz., Matsushita Electric kontra Tanács ügyben 1992. március 10-én hozott ítéletének [EBHT 1992., I-1409. o.] 12. pontját és a C-104/90. sz., Matsushita Electric Industrial kontra Tanács ügyben 1993. október 13-án hozott ítéletének [EBHT 1993., I-4981. o.] 9. pontját)”.
- 53 Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás az exportárnak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítására vonatkozik. E tekintetben mind e rendelet 2. cikke (10) bekezdésének szövegéből, mind annak szerkezetéből kitűnik, hogy az exportár vagy a rendes érték kiigazítása kizárólag az azon tényezőkkel összefüggő különbségek figyelembevétele érdekében történhet, amelyek érintik mindkét árat – úgy mint a jutalékok, vagyis a figyelembe vett értékesítések esetében fizetett jutalékok közötti különbségek –, amely tényezők tehát érintik az árak összehasonlíthatóságát, annak biztosítása érdekében, hogy az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten végezzék. Ezért az exportár alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése keretében történő kiigazításának kérdése mindenekelőtt azon kereskedelmi szint vizsgálatát teszi szükségessé, amelyen az exportárat meghatározták.
- 54 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének szövegében és különösen annak i) pontjában semmi sem akadályozza meg a „gazdasági egység” fogalmának az exportár végleges meghatározására történő alkalmazását az e cikk alapján történő tisztességes összehasonlítás céljából. Így, ha egy gyártó az exporttermékeit az Unióba jogilag önálló, azonban a gyártó által gazdaságilag ellenőrzött társaságon keresztül forgalmazza, semmiféle jogi vagy gazdasági indok nem akadályozza meg azt, hogy az e két gazdasági szereplő közötti „gazdasági egység” fennállását el lehessen ismerni.
- 55 Vitathatatlan, hogy a „gazdasági egység” fogalma a rendes érték meghatározása céljából került kidolgozásra. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 178. és 179. pontjában helyesen mutatta be azon egyedi helyzeteket, amelyekben a rendes érték számítása érdekében ilyen egység fennállására lehet következtetni. Azonban e megállapításokból nem következik az, hogy e fogalom csak az exportáló gyártók belső piacának keretén belül alkalmazandó. Ugyanis, ha egy gyártó a termékeit jogilag önálló, azonban a gazdasági ellenőrzése alatt álló társaság közvetítésével forgalmazza az Unióban, az e gyártó és az értékesítő társaság közötti valós gazdasági helyzetet tükröző megállapítás követelménye sokkal inkább amellet szól, hogy a „gazdasági egység” fogalmát alkalmazzák az exportár számítása érdekében.
- 56 A fentiekből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen alkalmazta analógia útján az exportár meghatározása céljából a „gazdasági egység” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, amely fogalom főszabály szerint a rendes érték számítása során alkalmazandó.
- 57 Az azon tényező fennállására vonatkozó bizonyítási teherrel kapcsolatban, amely alapján a szóban forgó kiigazítást kéri vagy végzik, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 180. pontjában kimondta, hogy „csakúgy mint az olyan félnek, aki az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján a rendes érték és az exportár összehasonlíthatóvá tételének céljából a dömpingkülönbözet meghatározására tekintettel kiigazításokat kér, bizonyítania kell, hogy a kérelme indokolt, az intézmények – amikor úgy ítélik meg, hogy kiigazítást kell végezniük – kötelessége, hogy olyan bizonyítékokra vagy legalábbis ténykörülményekre támaszkodjanak, amelyek lehetővé teszik azon tényező fennállásának a megállapítását, amely alapján a kiigazítást elvégzik, illetve ennek az árak összehasonlíthatóságára való befolyásának a meghatározását”.

- 58 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően, ha valamelyik fél az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján a rendes érték és az exportár összehasonlíthatóvá tételének céljából a dömpingkülönbözöt meghatározására tekintettel kiigazításokat kér, e félnek kell bizonyítania, hogy kérelme indokolt (lásd ebben az értelemben a Bíróság 255/84. sz., Nachi Fujikoshi kontra Tanács ügyben 1987. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 1861. o.] 33. pontját, 258/84. sz., Nippon Seiko kontra Tanács ügyben 1987. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 1923. o.] 45. pontját és 260/84. sz., Minebea kontra Tanács ügyben 1987. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 1975. o.] 43. pontját).
- 59 Ezenkívül az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében, ha a megállapított rendes érték és exportár összehasonlítása nem lehetséges, kiigazítások formájában minden egyes esetben figyelembe kell venni az azon tényezők tekintetében megállapított eltéréseket, amelyek az árakat és következésképpen azok összehasonlíthatóságát állítólagosan és kimutatottan befolyásolják.
- 60 Ilyen körülmények között, amint a főtanácsnok az indítványának 79. pontjában megállapítja, annak bizonyítási terhe, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a)–k) pontjában felsorolt különös kiigazításokat el kell végezni, azokra hárul, akik azokkal élni kívánnak, bárki legyen is az.
- 61 Így, ha egy gyártó a rendes érték főszabály szerint lefelé történő vagy az exportár logikusan felfelé történő kiigazítását kéri, e gazdasági szereplőnek kell feltüntetnie és bizonyítania, hogy az ilyen kiigazítás alkalmazásának feltételei teljesültek. Ezzel szemben, amint az Elsőfokú Bíróság helyesen megállapította, amennyiben, mint a jelen ügyben is, a Tanács és a Bizottság úgy véli, hogy az exportár csökkentését eredményező kiigazításra van szükség, mivel a gyártó kapcsolt értékesítő társasága a jutalékalapon dolgozó ügynök feladataihoz hasonló feladatokat lát el, ezen intézményeknek kell legalább egybevágó ténykörülményeket szolgáltatniuk annak alátámasztása érdekében, hogy e feltétel teljesült.
- 62 A megtámadott ítélet 184. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Bizottság által az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján tett kiigazítás igazolására előterjesztett bizonyítékok nem elég meggyőzőek, és ezért nem tekinthetők olyan ténykörülményeknek, amelyek lehetővé teszik azon tényező fennállásának a megállapítását, amely alapján kiigazítást végeztek, és e tényezőnek az árak összehasonlíthatóságára gyakorolt befolyása meghatározását. Ezen megállapítás ellenében a Tanács és a Bizottság azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság túllépte a jogszerűség vizsgálatának korlátait.
- 63 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényyszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd a C-351/04. sz. Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-7723. o.] 40. és 41. pontját).
- 64 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 225. cikkből és a Bíróság apokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására, kivéve ha megállapításainak érdemi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárási iratokból ered, másrészt pedig a tények értékelésére. Amint az Elsőfokú Bíróság megállapította vagy értékelte a tényállást, az EK 225. cikk értelmében a Bíróság a tények jogi minősítésének és az abból az Elsőfokú Bíróság által levont jogkövetkezményeknek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel (lásd a C-535/06. P. sz., Moser Baer India kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7051. o.] 31. pontját).

- 65 A Bíróság így nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – az Elsőfokú Bíróság által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben ugyanis a bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket és a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag az Elsőfokú Bíróság feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít. E mérlegelés, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (lásd a fent hivatkozott Moser Baer India kontra Tanács ügyben hozott ítélet 32. pontját).
- 66 A megtámadott ítélet 184–190. pontjából kitűnik, hogy ezen ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az Elsőfokú Bíróság elvégezte a Tanács és a Bizottság által a Niko Tube és az NTRP helyzetének tulajdonított jogi minősítés vizsgálatát. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a 2006. június 26-i bizottsági telefaxban bemutatott három elem nem minősül olyan ténykörülmenyeknek, amelyek alátámaszthatják ezen intézmények azon következtetéseit, miszerint a Sepco megfelel az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján tett kiigazítást lehetővé tévő feltételeknek, legalábbis az NTRP által gyártott csövekre vonatkozó ügyleteket illetően.
- 67 Ilyen körülmények között az Elsőfokú Bíróság semmiféle különös bizonyítási terhet nem rótt az intézményekre, annak bizonyításának kivételével, hogy az ilyen kiigazítás elvégzésének a feltételei teljesültek.
- 68 Meg kell továbbá állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a 2006. június 26-i bizottsági telefaxban bemutatott három elemre és az iratoknak a megtámadott ítélet 188. pontjában említett releváns elemeire vonatkozó, arra irányuló vizsgálata, hogy az intézmények a szóban forgó kiigazítás elvégzése érdekében szolgáltatott-e arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a Sepco feladatai hasonlóak a jutalékalapon dolgozó ügynök feladataihoz, nem minősül az intézmények tényértékelésének helyébe lépő új értékelésnek. Az így végzett vizsgálat nem vette át az intézményeknek a kereskedelempolitika területén az – általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan – fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódott, hogy ezen elemek alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit.
- 69 A fentiekre tekintettel a Tanács fellebbezésének első, második, harmadik és negyedik, illetve a Bizottság fellebbezésének első, második és harmadik jogalapját el kell utasítani.

A Tanács fellebbezésének ötödik, hatodik és hetedik, illetve a Bizottság fellebbezésének negyedik jogalapjáról

A felek érvei

- 70 A Tanács a megtámadott ítélettel szemben három, az ítéletben tett azon megállapítást megkérdőjelező jogalapot hoz fel, miszerint sérültek a Niko Tube és az NTRP védelemhez való jogai. Így ötödik jogalapja keretében a Tanács azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróságnak az információk követelményével kapcsolatos értelmezése túl szigorú. Ezen intézmény szerint az a kérdés, hogy elegendő-e csak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján végzett kiigazítás jogalapját közölni az exportőr számára, annak lehetővé tétele érdekében, hogy gyakorolhassa a védelemhez való jogát, vagy kiegészítő információkat kell szolgáltatni, absztrakt módon nem, hanem kizárólag az ügy körülményeinek a figyelembevételével dönthető el. Az Elsőfokú Bíróságnak ezért meg kellett volna vizsgálnia, hogy a jelen ügy egyedi körülményeit figyelembe véve a kiigazítás jogalapjának egyszerű közlése elegendő volt-e, vagy sem.
- 71 Hatodik jogalapja keretében a Tanács azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tartotta tiszteletben azon kritérium alkalmazásának feltételeit, amelyre tekintettel megvizsgálta azt, hogy ha nem lett volna késedelmes a 2006. június 26-i bizottsági telefaxban bemutatott három elem közlése, a Niko Tube-nak

és az NTRP-nek „esély[e] lett volna – bármilyen csekély is – a közigazgatási eljárás eredményének megváltoztatására”, amely kritérium lehetővé teszi annak meghatározását, hogy az eljárási szabálytalanságnak volt-e következménye e felek azon lehetőségére, hogy érdekeiket megvédjék. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annyiban, amennyiben nem vizsgálta meg azt, hogy e késedelmes közlést követően a Niko Tube-ot és az NTRP-t valóban megfosztották-e attól a lehetőségtől, hogy előadják azon érveiket vagy észrevételeiket, amelyek alapján a közigazgatási eljárás eltérő eredménnyel zárulhatott volna. A Tanács szerint, ha az Elsőfokú Bíróság tiszteletben tartotta volna ezen értékelési kritérium alkalmazásának feltételeit, megállapította volna, hogy a Niko Tube és az NTRP által hivatkozott érvek alapvetően megegyeztek a Bizottság előtti eljárás keretében a 2006. június 26-i bizottsági telefax kézhezvételét megelőzően előadott érvekkel.

- 72 Hetedik jogalapja keretében a Tanács azon álláspontját fejt ki, hogy az Elsőfokú Bíróság azon elemek értékelése során, amelyekre a megtámadott ítélet 185–188. pontjában annak megállapítása érdekében támaszkodott, hogy sérült a Niko Tube és az NTRP védelemhez való joga, számos alkalommal tévesen alkalmazta a jogot, amint az a fellebbezés első három jogalapjának a vizsgálatából is következik. Ezért szintén téves az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 209. pontjában tett azon megállapítása, miszerint a Niko Tube és az NTRP bizonyították, hogy „a 2006. június 26-i [bizottsági] telefaxban szereplő elemek korábbi közlésével lehetőségük lett volna a [vitatott] rendelet elfogadása előtt ugyanezen bizonyítást elvégezni, és ezáltal alátámasztani azt az állítást, miszerint a Bizottság nem rendelkezett olyan kézzelfogható bizonyítékkal, amely alapján elvégezhetette a vitatott kiigazítást”. Hasonlóképpen, az Elsőfokú Bíróság érvelése ellentmondást rejt magában abban az értelemben, hogy a Niko Tube és az NTRP általi értékesítések vonatkozásában megállapította a védelemhez való jog megsértését, holott a megtámadott ítélet 188. és 189. pontjában úgy vélte, hogy azok nem bizonyították azt, hogy a Sepco az NTRP ellenőrzése alatt áll. Ezért a 2006. június 26-i bizottsági telefaxban szereplő három elem korábbi közlése a Niko Tube-nak és az NTRP-nek nem adott volna lehetőséget arra, hogy az NTRP által a Sepco közvetítésével végzett értékesítésekkel kapcsolatban eltérő eredményt érjenek el.
- 73 A Bizottság negyedik jogalapja keretében azon álláspontját fejt ki, hogy az Elsőfokú Bíróság túl szigorú és következőképpen indokolatlan kritériumokat alkalmazott annak megállapításához, hogy sérült a Niko Tube és az NTRP védelemhez való joga. A Bizottság szerint ez utóbbiakat annak érdekében, hogy a védelemhez való jogukat gyakorolhassák, teljes mértékben tájékoztatták azokról a pontos indokokról, amelyek miatt a Bizottságnak szándékában állt elvégezni a szóban forgó kiigazítást. A Niko Tube és az NTRP ráadásul észrevételeket terjesztettek elő a 2006. május 4-i levélben előadott kiigazítással kapcsolatban. Az Elsőfokú Bíróság összekeverte az elvégzett kiigazítás jogszerűségének érdemi kérdését a Niko Tube és az NTRP védelemhez való joga tiszteletben tartásának kérdésével. Az, hogy az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a kiigazítást jogellenesen alkalmazták, nem jelenti azt, hogy csupán ezen oknál fogva megsértették a Niko Tube és az NTRP védelemhez való jogát. Az Elsőfokú Bíróság nem különböztette meg a végleges jogi aktus elfogadása szakaszában, illetve az ezen elfogadást megelőző közigazgatási eljárás alatt az intézményekkel szemben az aktusok indoklásával kapcsolatban előírt követelményeket. A végleges jogi aktus elfogadásának szakaszában a végleges indokolást közölni kell ezen aktus címzettjeivel, és tiszteletben kell tartani az EK 253. cikk rendelkezéseit. A korábbi szakaszban a követelmény arra korlátozódik, hogy a gazdasági szereplőket kielégítő módon tájékoztassák annak érdekében, hogy gyakorolhassák a védelemhez való jogukat. Az Elsőfokú Bíróság tehát tévesen állapította meg, hogy amiatt, hogy a végleges jogi aktus elfogadásának szakaszában az indokolás teljesebb volt, az aktus elfogadását megelőzően közölt információk szükségszerűen megakadályozták az érintett gazdasági szereplőket abban, hogy a védelemhez való jogukat gyakorolják.
- 74 A Niko Tube és az NTRP együttesen vizsgálják a Tanács által felhozott harmadik jogalapot, amely megfelel a Bizottság negyedik jogalapjának. E felek szerint az Elsőfokú Bíróság helyesen döntött úgy, hogy sérült a védelemhez való joguk, mivel lehetőséggel kellett volna bírniuk arra, hogy a kiigazítás alátámasztása érdekében előadott tények és körülmények összességének helytállóságával és relevanciájával kapcsolatos álláspontjukat ismertessék. Amennyiben a kiigazításról szóló határozatot alátámasztó indokokat csak a közigazgatási eljárás legvégén közlik úgy, hogy az említett közlés

valójában egybeesik az eljárás befejezésével, e követelmény nem teljesül. A meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartása megköveteli, hogy az érdekelt vállalkozások a közigazgatási eljárás folyamán ismertetni tudják a felhozott tények helytállóságára és relevanciájára, valamint a Bizottság által azon állításának az alátámasztására felhasznált iratokra vonatkozó álláspontjukat, hogy jogsértés történt. Az Elsőfokú Bíróság felülvizsgálatának csak a közigazgatási eljárás során összegyűjtött és a megsemmisítés iránti kereset tárgyát képező intézkedés elfogadásához vezető ténybeli bizonyítékokra szabad vonatkoznia. Ha az Elsőfokú Bíróság vizsgálata a közigazgatási eljárás során összegyűjtött ténybeli elemektől eltérő ténybeli elemekre vonatkozott volna, ez azt jelentené, hogy a Niko Tube és az NTRP az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban nem tudta volna teljes mértékben érvényesíteni a védelemhez való jogát. Ezenkívül, ha a Niko Tube-ot megfelelő időn belül értesítették volna azokról a kritériumokról, amelyeket az intézmények az értékelésük során ténylegesen figyelembe vettek, ezen érvekre valójában a közigazgatási eljárás során tudott volna koncentrálni, és annak befolyásolhatta volna az eredményét.

A Bíróság álláspontja

- 75 Az Elsőfokú Bíróság helybenhagyta a Niko Tube és az NTRP hatodik, a védelemhez való jog megértésére alapított jogalapját annyiban, amennyiben az az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazításra vonatkozik, mivel ha a Bizottság a vitatott rendelet elfogadását megelőzően a Niko Tube-bal és az NTRP-vel közölte volna a 2006. június 26-i bizottsági telefaxban szereplő elemeket, ez utóbbiak megfelelő időben előadhatták volna azokat az érveket, amelyeket a szóban forgó információk Bizottság általi késedelmes közlése miatt nem tudtak felhozni. Azok tehát jobban biztosíthatták volna védekezésüket, és ez adott esetben megváltoztathatta volna a közigazgatási eljárás eredményét.
- 76 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 64. pontjában helyesen emlékeztet a Bíróságnak azon felek védelemhez való jogának a tiszteletben tartására vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, amelyekkel szemben a dömpingellenes eljárás folyik. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtsek a hivatkozott tények és körülmények helytállóságával és relevanciájával kapcsolatos, valamint a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozóan tett állításnak az alátámasztására felhasznált bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontjukat (a C-49/88. sz., Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ügyben 1991. június 27-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-3187. o.] 17. pontja).
- 77 Hangsúlyozni kell, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása alapvető jelentőséggel bír a dömpingellenes eljárásokban (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Al-Jubail Fertilizer kontra Tanács ügyben 1991. június 27-én hozott ítélet 15–17. pontját; analógia útján a C-113/04. P. sz., Technische Unie kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8831. o.] 55. pontját és a C-141/08. P. sz., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ügyben 2009. október 1-jén hozott ítélet [EBHT 2009., I-9147. o.] 93. pontját).
- 78 Különösen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a Niko Tube-tól és az NTRP-től nem lehet megkövetelni annak bizonyítását, hogy a bizottsági határozatnak eltérő lett volna a tartalma, csupán azt, hogy ez az eset nem teljességgel kizárt, mivel hogy az eljárási szabálytalanság hiányában e felek jobban tudták volna biztosítani a védekezésüket (lásd a fent hivatkozott Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ügyben hozott ítélet 94. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 79 Azonban a védelemhez való joggal kapcsolatos szabálytalanság fennállása csak abban az esetben vezethet a vitatott rendelet megsemmisítéséhez, ha fennáll annak a lehetősége, hogy e szabálytalanság miatt a közigazgatási eljárás más eredménnyel zárulhatott volna, és az így ténylegesen érintette a Niko Tube és az NTRP védelemhez való jogát (lásd a fent hivatkozott Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ügyben hozott ítélet 107. pontját).

- 80 A Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 203. pontjában, hogy a Niko Tube-ot és az NTRP-t csak a 2006. április 24-i második végleges tájékoztatóval értesítették arról, hogy a Közösségbe irányuló azon értékesítések esetében, amelyekben a Sepco közvetített, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján és nem e rendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján végezték el a kiigazítást, mint ahogy az első végleges tájékoztatóban szerepel, anélkül azonban, hogy az ezt követő második tájékoztatóban a Bizottság igazolta volna azt, hogy az ügyben miért az említett rendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja volt alkalmazandó. A Niko Tube és az NTRP ilyen körülmények között közli a 2006. május 4-i levélben a Bizottsággal, hogy ez utóbbi feladata annak bizonyítása, hogy a Sepco a jutalékalapon dolgozó ügynökéhez hasonló tevékenységeket végzett.
- 81 Márpedig az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Bizottság először csak a 2006. június 26-i telefaxban, vagyis a vitatott dömpingellenes rendelet elfogadását megelőzően egy nappal szolgáltatva a véleménye szerint azt a tényt igazoló indokokat, hogy a Sepco tevékenységei hasonlóak voltak egy megbízott tevékenységeihez, és hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján történő kiigazítás következésképpen megalapozott volt. Ezt a megállapítást a jelen ügyben nem vitatták.
- 82 E tekintetben az a tény, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 209. pontjában az említett ítélet 185–188. pontjában tett azon megállapításaira támaszkodik, miszerint a 2006. június 26-i bizottsági telefax három elemét nem lehet olyan ténykörülmenyeknek tekinteni, amelyek lehetővé teszik annak bizonyítását, hogy egyrészt a Sepco a jutalékalapon dolgozó ügynökéhez hasonló feladatot látott el, másrészt pedig azt, hogy a Sepco és az NTRP nem alkotott gazdasági egységet, nem kérdőjelezheti meg az Elsőfokú Bíróság azon ténymegállapítását, hogy a Niko Tube-ot és az NTRP-t a szóban forgó kiigazítás jogalapjára vonatkozó indoklásról először csak a vitatott dömpingellenes rendelet elfogadása előtt egy nappal tájékoztatták.
- 83 Amint a jelen ítélet 78. pontjában szerepel, ahhoz, hogy a védelemhez jog megsértését meg lehessen állapítani, elegendő annak bizonyítása, hogy a megállapított eljárási szabálytalanság hiányában a Niko Tube és az NTRP jobban biztosíthaták volna a védekezésüket.
- 84 Márpedig a jelen ügyben a Niko Tube és az NTRP az Elsőfokú Bíróság előtt előadhatták azon érveiket, amelyeket ez utóbbi megalapozottnak ítélt meg, és amelyek alapján a megtámadott ítélet 190. és 243. pontjában az Elsőfokú Bíróság helyt adott az e felek által a megsemmisítés iránti keresetük keretében felhozott negyedik jogalap azon részének, amelyet az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának az alkalmazása során a Tanács által elkövetett nyilvánvaló hiba fennállására alapítottak, és ezért részben megsemmisítette a vitatott rendeletet. Amint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 209. pontjában helyesen jegyezte meg, ez a körülmény bizonyítja azt, hogy a 2006. június 26-i bizottsági telefaxban szereplő elemek korábbi közlésével a Niko Tube-nak és az NTRP-nek lehetősége lett volna a vitatott rendelet elfogadását megelőzően az intézmények előtt ugyanazon érveket felhozni, mint amelyekre az Elsőfokú Bíróság a megsemmisítésről szóló határozatát alapította, és ezáltal alátámasztani azt az állítást, miszerint a Bizottság nem rendelkezett olyan kézzelfogható bizonyítékkal, amely alapján elvégezhetette a vitatott kiigazítást.
- 85 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 185–190. pontjában valóban csak annyiban adott helyt a negyedik megsemmisítési jogalap fent említett részének, amennyiben az a Sepco és az NTRP közötti kapcsolatot érintette, és azt elutasította annyiban, amennyiben az a Sepco és az NTRP közötti kapcsolatot érintette. Azonban a szóban forgó elemeknek a közigazgatási eljárás szakaszát megelőző közlése esetén nem az Elsőfokú Bíróság, hanem a Tanács és a Bizottság feladata lett volna ezen elemek e két kapcsolatra való hatásának a Niko Tube és az NTRP által akkor előadott érvekre tekintettel történő értékelése. Így az említett 185–190. pontban tett saját érdemi megállapításai ellenére – amellett, hogy a megtámadott ítélet 210. és 211. pontjában helyt adott a Niko Tube és az NTRP által az elsőfokú eljárásban felhozott hatodik jogalaphoz – az Elsőfokú Bíróság ellentmondás nélkül

határozhatott úgy, hogy a Bizottság által elkövetett szabálytalanság hiányában nem csak az NTRP, hanem a Niko Tube is jobban biztosíthatta volna védekezését, és adott esetben megváltoztathatta volna a közigazgatási eljárás eredményét.

- 86 A fentiekből következik, hogy a Niko Tube-ot és az NTRP-t a közigazgatási eljárás egyik szakaszában sem hallgatták meg azon érvekkel kapcsolatban, amelyekkel a tervezett kiigazítással szemben hoztak fel.
- 87 Következésképpen el kell utasítani a Tanács ötödik, hatodik és hetedik jogalapját, valamint a Bizottság ötödik jogalapját, amelyeket a fellebbezésük alátámasztására adnak elő azzal érvelve, hogy nem sérült a Niko Tube és az NTRP védelemhez való joga.
- 88 Következésképpen a fellebbezéseket teljes egészükben el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezésről

- 89 Csatlakozó fellebbezésük alátámasztása érdekében a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen utasította el az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetükben általuk előadott első, második és negyedik jogalapot. A Niko Tube és az NTRP e tekintetben három jogalapra hivatkoznak. Az első az Elsőfokú Bíróság azon döntése ellen irányul, miszerint a Tanács a rendes értéket nem nyilvánvaló értékelési hibára alapozva és nem a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét megsértve határozta meg, mivel ezen intézmény – a Niko Tube és az NTRP véleménye szerint – a dömpingkülönbszet számítása során figyelembe vette azokat a termékeket, amelyeket nem ők gyártanak. A második jogalappal a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annak eldöntésével, hogy a vagyoni kárt az alaprendelet 3. cikkének megfelelően határozták meg. Végül a Niko Tube és az NTRP harmadik jogalapja az Elsőfokú Bíróság azon döntése ellen irányul, amelyben megállapította, hogy a Sepco jutalékalapon dolgozó ügynökként járt el a Niko Tube nevében.

A csatlakozó fellebbezés első jogalapjáról

A felek érvei

- 90 A Niko Tube és az NTRP által felhozott első jogalapnak öt része van. Az elsőt a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapítják. A második résszel a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság túllépte a felülvizsgálati jogkörének határait. A harmadik részt arra alapítják, hogy az Elsőfokú Bíróság nem határozott a Niko Tube és az NTRP által előadott jogalapok egyikéről. E jogalap negyedik részében ugyanezen felek azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nyilvánvaló értékelési hibát követett el a gondosság Bizottságot terhelő kötelezettségét illetően. Végül az ötödik rész szerint az Elsőfokú Bíróság elferdítette a hozzá benyújtott bizonyítékok világos jelentését.
- 91 Első jogalapjuk első részében a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette a védelemhez való jogukat azáltal, hogy megerősítette az intézmények azon határozatának a megalapozottságát, amelyben a dömpingkülönbszet számítása tekintetében nem zárta ki az atomcsöveket, amely termékekről a Niko Tube és az NTRP dokumentumokkal alátámasztva azt állította, hogy azokat nem gyártják. E tekintetben hiba volt az Elsőfokú Bíróság részéről figyelembe venni a Tanács által első alkalommal az eljárás folyamán benyújtott új elemeket. Következésképpen, amint a Niko Tube és az NTRP az első jogalapjuk második részének keretében érvelnek, az Elsőfokú Bíróság túllépte felülvizsgálati jogkörének határait.

- 92 E ponttal kapcsolatban a Niko Tube és az NTRP az első jogalap harmadik részében azzal érvelnek, hogy a Tanács által előadott e magyarázatok és állítások késedelmesek voltak, mivel nem képezték részét a közigazgatási eljárás során keletkezett iratoknak, és ezért azokat a védelemhez való jog tiszteletben tartása miatt figyelmen kívül kellett hagyni. Az Elsőfokú Bíróság felvette e joglapot a tárgyalásra készített jelentésbe, azonban a megtámadott ítéletben arra nem tért ki.
- 93 A Niko Tube és az NTRP ezenkívül az első jogalapjuk negyedik része keretében azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen határozott úgy a megtámadott ítélet 52. és 53. pontjában, hogy a Bizottság bizonyította, hogy az ezen atomcsövek értékesítésére vonatkozóan általuk benyújtott információk bizottsági vizsgálata keretében a megkívánt teljes körű gondossággal járt el. Ugyanis míg az intézmények tíz önálló érvet adtak elő azon állításuk alátámasztására, hogy tiszteletben tartották a gondossági kötelezettségüket, az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy azok közül ténylegesen csak kettő indokolja részükről a „megalapozott aggályt”. A Niko Tube és az NTRP szerint az Elsőfokú Bíróság azon határozata, miszerint az intézmények eleget tettek gondossági kötelezettségüknek, míg másfelől megállapította, hogy az intézmények által előadott tíz érvből csak kettő volt megalapozott, nem támaszkodik ésszerű értékelésre, és következésképpen téves, tehát megalapozatlan.
- 94 Végül első jogalapjuk ötödik részében a Niko Tube és az NTRP – még mindig az általuk az atomcsövek értékesítésére vonatkozóan az intézményekkel közölt információkkal kapcsolatban – azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg azt, hogy a közigazgatási eljárás folyamán szolgáltatott ezen információk „összszavarhatták a Bizottságnak a vizsgálat elvégzésével megbízott alkalmazottjait”, mivel az Elsőfokú Bíróság e döntése elfogadhatatlan – és mindenesetre téves, illetve megalapozatlan – érvekre támaszkodik, amelyeket az intézmények első alkalommal az Elsőfokú Bíróság előtt adtak elő. Ilyen körülmények között nyilvánvalóan tévesek az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 53. pontjában tett azon megállapításai, amelyek szerint a rendes értéket ésszerű módon határozták meg, és hogy a Bizottság eleget tett a jelen ügy valamennyi releváns elemének a körültekintő és pártatlan vizsgálatára vonatkozó kötelezettségének.
- 95 E jogalapok tekintetében a Tanács és a Bizottság megjegyzi, hogy a Niko Tube és az NTRP nem bizonyították az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben tett azon következtetéssel szemben előadott öt kifogás semelyikének a fennállását, miszerint a rendes értéket ésszerűen határozták meg. Következésképpen ezen intézmények szerint a csatlakozó fellebbezés alátámasztására előadott első joglapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 96 A Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot és megsértette a védelemhez való jogukat annyiban, amennyiben a megtámadott ítélet 47–55., 59. és 60. pontjában figyelembe vett új elemeket, vagyis a Tanács és a Bizottság által annak igazolására bemutatott új indokolást, hogy miért utasították el az atomcsöveknek a rendes érték általuk végzett számításából történő kizárását, valamint figyelembe vett olyan, ezen új indoklás alátámasztására előadott új tényeket, amelyeket a Niko Tube-bal és az NTRP-vel a közigazgatási eljárás alatt nem közöltek.
- 97 A megtámadott ítélet 67. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy – anélkül, hogy szükség lenne a KE4 teszt és a TU 14-3P-197-2001 műszaki szabvány alá tartozó atomcsövek rendes érték számításából való kizárására vonatkozó megfontolások lényeges jellegéről határozni – a Niko Tube és az NTRP állításával ellentétben a levelekben, amelyeket valóban 2006. június 27-én, vagyis a vitatott rendelet elfogadásának napján kaptak meg, nem közöltek velük semmiféle új ténybeli vagy indoklási elemet.

- 98 A Niko Tube és az NTRP különösen azt állítják, hogy a Tanács és a Bizottság a közigazgatási eljárás keretében nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az atomcsövek nem felelnek meg a szóban forgó, vagyis a dömpingellenes gyakorlatra vonatkozó állításokkal érintett terméknek. A Niko Tube és az NTRP szerint ők nem gyártanak ilyen típusú csöveket. Ezenkívül a Tanács és a Bizottság a közigazgatási eljárás egyetlen pillanatában sem állították azt, hogy a Niko Tube és az NTRP által szolgáltatott vásárlási lista lehetővé teszi ezen érv megkérdőjelezését. Ez utóbbiak szerint a vizsgálati irat nem tartalmaz semmiféle arra vonatkozó utalást, hogy részükről fennállt a szállító meghatározása céljából szükséges együttműködés hiánya, azonban az intézmények határozatuk alátámasztása érdekében felróják e mulasztást a Niko Tube-nak és az NTRP-nek. Ugyanakkor nem lehet helyt adni az intézmények azon érvének, miszerint azért nem voltak abban a helyzetben, hogy ellenőrizzék azon állítás pontosságát, hogy az atomcsöveket nem a Niko Tube és az NTRP gyártotta, mert ezen elem új információkon alapult, hiszen valójában a Niko Tube és az NTRP ezen állítása ez utóbbiak szerint az általuk korábban szolgáltatott információkon alapult. A Niko Tube és az NTRP ezzel kapcsolatban jelzi, hogy a megtámadott ítélet 48. pontjában maga az Elsőfokú Bíróság is úgy vélte, hogy az a kérdőív, amelyet az SPIG értékesítő társaságnak kellett volna kitöltenie, csak az Unióba irányuló értékesítéseket érintette, és hogy az ukrán piacra irányuló értékesítésekre vonatkozó „DMsales” listát tisztán önkéntes alapon nyújtották be.
- 99 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 45. és 46. pontjában megállapította, hogy az a tény, hogy a Niko Tube és az NTRP értékesítési listái nem említik a TU 14-3P-197-2001 műszaki szabvány szerint gyártott csöveket, a Bizottság számára annak volt a jele, hogy azok nem értékesítették az említett atomcsöveket, még a SPIG kapcsolt értékesítő társaságuknak sem. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 46. pontjában azt is megállapította, hogy a Niko Tube és az NTRP termelési költségeit tartalmazó, „DMcop” és „ECcop” elnevezésű listák egyetlen egy, a TU 14-3P-197-2001 műszaki szabvány szerint gyártott terméket sem említettek. Az Elsőfokú Bíróság ebből arra a következtetésre jutott, hogy e listák bizonyítják, hogy Niko Tube és az NTRP az e listákban említett termékek közül egyetlen egyet sem gyártott a TU 14-3P-197-2001 műszaki szabvány alapján. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 47. és 48. pontjában mindazonáltal hangsúlyozta, hogy a nemzeti piacra irányuló értékesítések „DMsales” elnevezésű, a SPIG-nek a Bizottság által neki címzett kérdőívre adott válaszában a keretében benyújtott listája tartalmazhat, a KE4 teszt alá tartozó és a TU 14-3P-197-2001 műszaki szabvány alapján gyártott és csak az NTRP által szállított atomcsöveket érintő ügyletet.
- 100 Még ha az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott iratokból az is derül ki, hogy e hat ügylet valójában csak az ukrán piacot érintette, az Elsőfokú Bíróság egyrészt a megtámadott ítélet 50. pontjában megállapította, hogy a Bizottság mindazonáltal ellentmondásos információkkal rendelkezett, vagy legalábbis olyanokkal, amelyeknek az érvényessége megkérdőjelezhető, és másrészt az említett ítélet 51. pontjában azt, hogy a Niko Tube és az NTRP nem próbálták meg e kételet elosztatni annak bizonyításával, hogy a szóban forgó hat ügylet az SPIG általi független szállítótól történő vásárlásokra vonatkozott.
- 101 A jelen jogalap első kettő, a védelemhez való jog megsértésére, illetve az Elsőfokú Bíróság által a bírósági felülvizsgálata határainak a túllépésére alapított része azon a feltevésen alapul, miszerint az Elsőfokú Bíróságnak meg kell volna állapítania, hogy az uniós intézmények késedelmesen nyújtották be a Niko Tube és az NTRP azon kérelme elutasításának az alátámasztására előadott indokokat, hogy a KE4 teszt alá tartozó atomcsöveket zárják ki a rendes érték számításából, mivel ezen indokokat első alkalommal ezen bíróság előtt adták elő, és mivel azok nem merültek fel a közigazgatási eljárásban.
- 102 E tekintetben elegendő megjegyezni, amint a főtanácsnok az indítványának 182. pontjában megjegyzi, hogy a megtámadott ítélet 47–55., 59. és 60. pontjából kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság a nyilvánvaló értékelési hibára és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére alapított megsemmisítési jogalapok vizsgálata érdekében csak olyan körülményeket vett figyelembe, amelyek a közigazgatási eljárás során megküldött dokumentumokból erednek.

- 103 Különösen annak ellenőrzésével, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett-e el azáltal, hogy elutasította a Niko Tube-nak és az NTRP-nek arra irányuló kérelmét, hogy a KE4 teszt alá tartozó atomcsöveket zárják ki a rendes érték és a dömpingkülönbözet számításából azon az alapon, hogy azokat nem ők gyártják, az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta többek között azt az indokolást, amely alapján ezen elutasításra sor került, figyelemmel különösen az indokolás elfogadásának ténybeli összefüggéseire. Így az Elsőfokú Bíróság az említett kérelem elutasítását egyszerűen a kontextusába helyezte azon tényre utalva, hogy a szállítók listája és a SPIG vásárlásainak listája csak egy szállítót nevez meg a KE4 teszt alá tartozó atomcsövekkel kapcsolatban, vagyis az NTRP-t, ami befolyásolhatta azt a megállapítást, miszerint a Niko Tube és az NTRP nem gyártják az említett csöveket. Ez a kontextus és különösen a megtámadott ítélet 50. pontjában említett azon körülmény, miszerint a Bizottság ellentmondásos információkkal rendelkezett a KE4 teszt alá tartozó atomcsövek NTRP általi gyártását illetően, biztosan nem kerülhetett el a Niko Tube és az NTRP figyelmét. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis a megtámadott ítélet 51. pontjában megállapította, hogy ez utóbbiak ilyen zavart okozó iratokat, vagyis valószínűleg hat olyan ügyletre vonatkozó számlaként bemutatott dokumentumot nyújtottak be a Bizottságnak, amelyek a KE4 teszt alá tartozó atomcsövekre vonatkoztak, és amely ügyletek tévesen szerepeltek a SPIG értékesítési listáján.
- 104 A fentiekből következik, hogy a két szóban forgó, az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 47–55., 59. és 60. pontjában vizsgált jogalapra adott válaszok nem olyan indokokra támaszkodnak, amelyeket az uniós intézmények késedelmesen terjesztettek elő.
- 105 Az első jogalap harmadik része azon alapul, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztott választ adni a Niko Tube és az NTRP arra irányuló jogalapjára, hogy késedelem miatt és ez utóbbiak védelemhez való jogának a tiszteletben tartása céljából a vitában hagyják figyelmen kívül a Tanácsnak az ellenkérelmében szereplő magyarázatait és állításait. Meg kell jegyezni, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség nem írja elő, hogy az Elsőfokú Bíróság olyan magyarázatot köteles adni, amely kimerítően és egyenként követi a jogvita felei által előadott összes érvet, mivel az indokolás lehet hallgatóságos is, amennyiben lehetővé teszi az érdekeltek számára, hogy megismerjék a kérdéses intézkedések meghozatalának okait (lásd a C-101/07. P. sz. és C-110/07. P. sz., Coop. de France Bétail és Viande kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-10193. o.] 75. pontját).
- 106 A fenti megállapításokból következően meg kell állapítani, hogy a szóban forgó érvet hallgatóságosan elutasította az Elsőfokú Bíróság, mivel érdemben megvizsgálta és elutasította a nyilvánvaló értékelési hibára és a hátrányos megkülönböztetés elvének a megsértésére alapított megsemmisítési jogalapokat, amelyek maga a Niko Tube és az NTRP álláspontja szerint olyan indokokra támaszkodnak, amelyeket ez utóbbiak késedelmesnek tekintettek.
- 107 Ami a Niko Tube és az NTRP azon érvével kapcsolatos negyedik részt illeti, miszerint az Elsőfokú Bíróság nyilvánvaló értékelési hibát követett el akkor, amikor a megtámadott ítélet 55. pontjában elutasította azon jogalapot, amelyet ez utóbbiak a rendes érték meghatározása során az intézményeket terhelő gondossági kötelezettséggel kapcsolatban hoztak fel, a Niko Tube és az NTRP azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a Bizottság összességében a megkövetelt gondossággal, tehát ésszerűen értékelte-e a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és nem azt, hogy a bizonyítékok Bizottság általi értékelése koherens volt-e.
- 108 Ebben az összefüggésben pontosítani kell, hogy az, hogy az Elsőfokú Bíróság az említett tényekből joggal vonhatta-e le azt a következtetést, hogy az intézmények nem tettek eleget sem a gondossági, sem az indokolási kötelezettségüknek, olyan jogkérdés, amely fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozik (a Bíróság fent hivatkozott Moser Baer India kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítéletének 34. pontja).

- 109 E tekintetben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tíz elemből álló listát fejtett ki, hanem a megtámadott ítélet 33–37. pontjában az indokok azon öt csoportjára hivatkozott, amelyek az intézményeket arra készítették, hogy elutasítsák a KE4 tesz alá tartozó atomcsöveknek a rendes érték és a dömpingkülönbözlet számításából való kizárására irányuló kérelmet.
- 110 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 46. pontjában valóban említette, hogy a Niko Tube és az NTRP szolgáltatott bizonyítékokat arra, hogy nem gyártják a KE4 tesz alá tartozó atomcsöveket. Azonban az Elsőfokú Bíróság ezt követően a megtámadott ítélet 47. és 48. pontjában megjegyezte, hogy a SPIG által benyújtott információk szerint az NTRP szállított KE4 tesz alá tartozó, a TU 14-3P-197-2001 műszaki szabvány alapján gyártott atomcsöveket. Ezenkívül a Niko Tube és az NTRP érvelésével ellentétben, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 48. pontjában nem nyilvánította „megalapozatlannak” azt az érvet, miszerint a SPIG az érintett csövek egyetlen szállítójaként csak az NTRP-t említette. Éppen ellenkezőleg, az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy az „SPIG nem követett el hibát akkor, amikor [...] nem említett az NTRP-n kívül más szállítót”, mivel a szóban forgó csöveket a jelek szerint az ukrán piacon újraértékesítették.
- 111 Ezt követően az a tény, hogy az Elsőfokú Bíróság nem határozott konkrétan a Niko Tube és az NTRP csatlakozó fellebbezésében szereplő egyes elemekről, nem értelmezhető úgy, hogy az Elsőfokú Bíróság ezen elemeket „irrelevánsak” tekintette. Ellenkezőleg, az Elsőfokú Bíróság jogszerű pergazdaságossági szempontokból teljes mértékben jogosult volt úgy dönteni, hogy a Niko Tube és az NTRP által bizonyítandó nyilvánvaló értékelési hibára vonatkozó jogalap vizsgálatával összefüggésben nem az ő feladata, hogy megvizsgálja az intézmények által következtetésük alátámasztása érdekében előterjesztett valamennyi érvet, amennyiben egyes előadott indokok elegendőek az említett következtetés alátámasztására.
- 112 Márpedig maga a Niko Tube és az NTRP is elismeri, hogy az Elsőfokú Bíróság „megalapozott aggálynak” minősítette azt a tényt, hogy elmulasztották benyújtani azon bizonyítékokat, amelyekből világosan megállapítható, hogy a szóban forgó csöveket független harmadik féltől vásárolták, nem pedig az NTRP-től, illetve azt a tényt, hogy a helyszíni ellenőrző látogatás során a Bizottság nem vetette fel a KE4 tesz alá tartozó atomcsövek kérdését, mivel a Niko Tube és az NTRP még nem foglalmazták meg az említett csövek kizárására irányuló kérelmüket. Lényegében e két tényező alapján állapította meg az Elsőfokú Bíróság azt, hogy az intézmények nem tévedtek akkor, amikor elutasították a Niko Tube-nak és az NTRP-nek a KE4 tesz alá tartozó atomcsöveknek a rendes érték és a dömpingkülönbözlet számításából való kizárására irányuló kérelmét. Az az érv, amely alapján a Niko Tube és az NTRP vitatja ez utóbbi megállapítást, és amelyet a Bíróság előtt megkísérel megkérdőjelezni, olyan tényértékelésnek minősül, amelyre ez utóbbinak a fellebbezés keretében nincs hatásköre.
- 113 A fentiekből kitűnik, hogy még ha az Elsőfokú Bíróság az érdemi megállapításainak alátámasztása érdekében az uniós intézmények által hivatkozott tényezők közül csak kettőt ismert is el, nem jelenti azt, hogy ez utóbbiak elmulasztották körültekintően és pártatlanul megvizsgálni a közigazgatási eljárás alatt velük közölt elemek összességét.
- 114 Ami az első jogalapnak a bizonyítékok elferdítésére alapított ötödik részét illeti, mivel az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 49. és 50. pontjában megállapítottakkal ellentétben a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy a bizottsági kérdőívre adott válaszuk nem tartalmazott ellentmondásos adatokat, mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 50. pontjában nem csak a Niko Tube és az NTRP által e kérdőívre adott válaszoknak, hanem a SPIG kapcsolt társaságuk válaszainak a vizsgálata alapján állapította meg, hogy a Bizottság ellentmondásos információkkal rendelkezett. Az Elsőfokú Bíróság e következtetése ugyanis többek között a megtámadott ítélet 47. és 48. pontjában tett azon megállapításra támaszkodik, miszerint a SPIG által benyújtott információk alapján az NTRP szállított KE4 tesz alá tartozó, a TU 14-3P-197-2001 műszaki szabvány alapján gyártott atomcsöveket. Így eljárva az Elsőfokú Bíróság nem ferdítette el a Niko Tube és az NTRP által a bizottsági kérdőívre adott válaszokat.

- 115 A fentiek fényében ezt követően meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság akkor sem ferdítette el az iratokban található bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 52. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság bizonyította a megkövetelt teljes gondosságot.
- 116 Végül a Niko Tube-nak és az NTRP-nek az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 51. pontjában tett megállapítása ellen irányuló azon állításával kapcsolatban, miszerint a SPIG vásárlási számlái angol nyelvű fordításának hiánya csak indok volt annak megállapításához, hogy a Niko Tube és az NTRP nem próbálta meg eloszlatni a Bizottságnak az ellentmondásos válaszokkal szembeni kétségeit, meg kell jegyezni, hogy ez utóbbiak a csatlakozó fellebbezésükhöz egyáltalán nem szolgáltatottak vagy mellékeltek a szóban forgó számlákat annak bizonyítása céljából, hogy az Elsőfokú Bíróság állítólag elferdítette a dokumentumokat, hanem csak arra szorítkoznak, hogy a Bíróság előtt a Tanács ellenkérelmének az Elsőfokú Bíróság előtt benyújtott és az említett dokumentumok másolatát tartalmazó mellékletére hivatkozzanak.
- 117 A Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlata fényében, miszerint a tények feltételezett elferdítésének nyilvánvalóan ki kell tűnnie az aktában szereplő iratokból anélkül, hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (a C-551/03. P. sz., General Motors kontra Bizottság ügyben 2006. április 6-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-3713. o.] 54. pontja és a C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4333. o.] 67. pontja), e körülmények elegendőek a kifogás elutasításához.

A csatlakozó fellebbezés második jogalapjáról

- 118 A csatlakozó fellebbezés második jogalapjának kilenc része van. Az Elsőfokú Bíróság először is annyiban alkalmazta tévesen a jogot, amikor elutasította a keresetlevélben felhozott második jogalapot, amennyiben nem vizsgálta meg, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését megsértették-e, másodszor tévesen alkalmazta a jogot az e rendelet 3. cikke (2) bekezdése alkalmazásának az értékelése során, harmadszor tévesen alkalmazta a jogot az említett rendelet 18. cikke (3) bekezdésének az alkalmazás során, negyedszer tévesen alkalmazta a jogot annyiban, amennyiben nem vizsgálta az ugyanezen rendelet 18. cikke (3) bekezdésének említett kritériumok összességét, ötödször az Elsőfokú Bíróság megsértette a meghallgatáshoz való jogot, hatodszor túllépte a felülvizsgálati jogkörének határait, hetedszer nem indokolta kellően határozatát, és értékelési hibát követett el, nyolcadszor nem foglalkozott a Niko Tube és az NTRP által felhozott kiegészítő jogalappal, és kilencedszer tévesen alkalmazta a jogot az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdése alkalmazása feltételeinek a vizsgálata során.
- 119 A csatlakozó fellebbezésük második jogalapjának kilencedik részében a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azért, hogy elutasította az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdésének a megsértésére alapított jogalapot.

A felek érvei

- 120 A csatlakozó fellebbezés második jogalapjának első részében a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta az azt alátámasztó jogalapjukat, hogy sérült az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése. Szerintük az e rendelkezés értelmében vett kár fennállásának a meghatározását a jelen ügyben hiányos bizonyítékok alapján végezték el, figyelembe véve bizonyos számú, olyan termelő és forgalmazó társaság együttműködésének hiányát, akiket ezen oknál fogva nem vontak be az azon érintett uniós ágazatot képviselő panelba, amely alapján az intézmények a vagyoni kárt értékelték. Ebből következik, hogy az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének helyes alkalmazása az Elsőfokú Bíróságot annak megállapítására kellett volna vezetnie, hogy ilyen körülmények között a vagyoni kárt jogszerűen nem lehetett volna meghatározni, figyelembe véve az e rendelkezés értelmében vett egyértelmű bizonyítékok hiányát. E tekintetben az Elsőfokú Bíróság megsértette az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését, amikor a benyújtott adatok e rendelet 18. cikke (3) bekezdésének való megfelelésének a vizsgálatára korlátozódott annak meghatározása céljából,

hogyan ezen adatok relevánsak voltak-e a kárértékelés céljából. Az Elsőfokú Bíróságnak úgy kellett volna döntenie, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek el a vagyoni kár olyan adatok alapján történő megállapítása során, amelyek nem fedik az uniós ágazat jelentős részét, mivel ha az Elsőfokú Bíróság a megfelelő kritériumot alkalmazta volna, megállapította volna, hogy az érintett uniós ágazat vállalkozásainak azon része, amely nem működött együtt, az említett ágazat értékesítéseinek 12%-át képviselte.

- 121 E jogalap második részében azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy határozott, hogy a panasszal élő gyártókhöz kapcsolt termelő társaságnak főszabály szerint nem kötelező a vizsgálatban együttműködni, és hogy a panaszos és a kapcsolt kereskedője között alkalmazott árak vizsgálata elegendő annak megállapításához, hogy az említett kereskedő hozzájárulása releváns-e a vagyoni kár meghatározásához, tehát hogy ez utóbbinak külön kell-e válaszolnia a kérdőívre. A Niko Tube és az NTRP szerint az Elsőfokú Bíróság elemzése lehetővé tette az uniós gyártóknak, hogy egyszerűen kiválasszák, hogy csoportjuk mely társaságai nem támogatják a panaszt, és melyeknek nem kell adatokat szolgáltatniuk. Ilyen körülmények között az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdése alkalmazásának általa végzett értékelése során.
- 122 Az említett jogalap harmadik részében a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdése Tanács és Bizottság általi alkalmazásának jogszerűségi vizsgálata keretében. A Niko Tube és az NTRP szerint annak értékelése érdekében, hogy e rendelkezés értelmében véve a hiányzó információk „az ésszerűen pontos ténymegállapítást [...] nem nehezítik[-e] meg indokolatlanul”, meg kell vizsgálni egyrészt a kapcsolt társaságok együttműködése hiányának a „mintába bevont érintett közösségi termelők termeléséhez és értékesítéséhez viszonyított” hatását, és másrészt „az együttműködés hiányának a közösségi ágazat össztermeléséhez és összértékesítéséhez viszonyított teljes mértékét”. A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság tévesen érte be azzal, hogy a vagyoni kárra vonatkozó megállapítások relevanciáját kizárólag az egyes kapcsolt társaságok együttműködése hiányának az uniós ágazat értékesítése és termelése összességéhez viszonyított mértékére támaszkodva vizsgálta.
- 123 Ugyanezen jogalap negyedik részében a Niko Tube és az NTRP lényegében azt adják elő, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta megfelelő módon, hogy az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését kell-e alkalmazni, mivel nem vizsgálta minden egyes társaság esetében az említett cikkben szereplő négy kritérium mindegyikét. Ezenkívül, amikor az Elsőfokú Bíróság azt vizsgálta, hogy e négy követelmény a jelen ügyben teljesült-e, kizárólag kettő, a kár megállapítását lehetővé tevő kritériumra, vagyis az értékesítési adatokra és bizonyos mértékig a termelési adatokra támaszkodott. Márpedig a kárra vonatkozó rendelkezések tizenöt ténykörménynt írnak elő, amelyek mindegyikét figyelembe kell venni a kárelemzés során. Ilyen körülmények között tévesek az Elsőfokú Bíróságnak a mintába bevont termelők együttműködésére, tehát a vitatott rendeletben szereplő kármeghatározásra vonatkozó, a megtámadott ítélet 97–108., és 112. pontjában kifejtett megállapításai.
- 124 A csatlakozó fellebbezés e második jogalapjának ötödik részében azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a Niko Tube és az NTRP védelemhez való jogát annyiban, amennyiben egyrészt az ítéletét olyan tényekre és magyarázatokra alapította, amelyeket velük nem közöltek a közigazgatási eljárás során, és amelyekkel kapcsolatban nem volt alkalmuk észrevételeket tenni, és másrészt azáltal, hogy bizonyítottan nyilvánított bizonyos olyan tényeket, amelyeknek a fennállása nem volt az általa végzendő értékelésre benyújtott iratokból levezethető.
- 125 E jogalap hatodik része szerint az Elsőfokú Bíróság túllépte a felülvizsgálati jogkörének határait. A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság tévesen tette lehetővé a tagállamoknak azt, hogy tényadatokat közöljenek és új, kiegészítő magyarázatokat szolgáltatassanak, majd új iratok alapján végezte el újabb felülvizsgálatát.

- 126 A csatlakozó fellebbezés második jogalapjának hetedik részében a Niko Tube és az NTRP előadják, hogy az Elsőfokú Bíróság nem indokolta jogilag megkövetelt módon határozatát, mivel nem igazolta megfelelően annak okát, hogy határozatának az alátámasztására miért fogadott el bizonyos számadatokat, míg másokat – különösen azokat, amelyekkel a Niko Tube és az NTRP érvelt – nem.
- 127 E jogalap nyolcadik részében azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem foglalkozott a Niko Tube és az NTRP azon jogalapjával, amely szerint a Tanácsnak az ellenkérelemben szereplő, a keresetben felhozott második jogalapra vonatkozó magyarázatait és állításait nem támasztja alá a vizsgálati irat, és így ezen intézmény megsértette a védelemhez való jogukat.
- 128 Az említett jogalap kilencedik része szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annak vizsgálata során, hogy jogszerűen alkalmazták-e az alaprendelet 19. cikkének (3) bekezdését. Téves ugyanis az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 101., 107. és 108. pontjában tett azon megállapítása, hogy a Productos Tubulares, a Tenaris West Afrika és a VMOG Egyesült Királyság társaságoknak azon kérdőívre adandó válaszuk hiánya ellenére, amelyet a Tanács küldött számukra, ezen intézmény nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát. Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta megvizsgálni, hogy a VMOG Németország, az Acecsa és az Almesa társaság, valamint a különböző Dalmine-társaságok által szolgáltatott bizalmas adatok nem bizalmas összefoglalói a Niko Tube és az NTRP számára a közigazgatási eljárás során biztosították-e, hogy azok „ismert[ék] eléggé [a szóban forgó dokumentum vagy dokumentumok] lényeges tartalmát”. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annyiban, amennyiben nem tartotta tiszteletben az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdésének világos és egyértelmű szövegét, és azt sem vizsgálta meg, hogy az egyes együtt nem működő termelők termelésére és értékesítéseire vonatkozó azon adatok, amelyeket a Tanács és a Bizottság jogellenesen kizárt a nem bizalmas iratból, más megfelelő forrásból ellenőrizhetők lettek volna-e. Ha az Elsőfokú Bíróság megtette volna e lépést, meg kellett volna ugyanis állapítania, hogy nem létezik semmiféle, a Niko Tube és az NTRP számára ismert megfelelő forrás, és hogy következésképpen nem volt megfelelő a tévesen elfogadott nem bizalmas adatokra támaszkodni, mivel ez e társaságok védelemhez való jogának a közvetlen és indokolatlan megsértéséhez vezetett. Továbbá azt a kérdést, hogy az információk megfelelő rendelkezésre bocsátása által a közigazgatási eljárás másképpen alakulhatott volna-e, annak a félnek a szempontjából kell értékelni, akinek a védelemhez való jogát megsértették, megállapítva azt, hogy az említett fél elő tudta volna adni az érintett információk helytállóságára vagy relevanciájára vonatkozó észrevételeit, ha azokat a megkívánt módon közölték volna vele.
- 129 A Tanács szerint a csatlakozó fellebbezés második jogalapjának első részében a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a megsértésére alapított állításaikat. A Tanács szerint az Elsőfokú Bíróság, miután megállapította, hogy az intézmények tiszteletben tartották az említett rendelet 18. cikkének (3) bekezdését, annak vizsgálatával folytatta az elemzését, hogy a kárkülönbözet számítását összességében érintette-e az intézmények által ezen uniós ágazathoz tartozó különböző társaságoknak címzett kérdőívekre adandó válaszok hiánya, és megállapította, hogy nem. Következésképpen a Niko Tube és az NTRP nem érvelhetnek azzal, hogy az Elsőfokú Bíróság vizsgálatát arra korlátozta, hogy az intézmények tiszteletben tartották-e az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését, és hogy nem vette figyelembe a kérdőívre adandó válaszok hiányának a kármeghatározásra gyakorolt hatását.
- 130 A Tanács továbbá azzal érvel, hogy az intézmények valamennyi uniós termelőt megkérdezték. Azonban, bár bizonyos kapcsolt társaságok nem adtak választ a kérdőívre, ennek nem lehetett hatása sem az egyes uniós termelőkre vonatkozó adatokra, sem az egész uniós ágazatot érintő adatokra.
- 131 A Tanács véleménye szerint elfogadhatatlan a Niko Tube és az NTRP azon érve, miszerint a vagyoni kár meghatározását nem támasztotta alá semmiféle egyértelmű bizonyíték, és hogy az Elsőfokú Bíróság ténymegállapítása téves volt az azon értékesítésekre vonatkozó hiányzó információk miatt, amelyek az uniós ágazat összértékesítésének a 10%-át képviselték. A Tanács úgy véli, hogy a Niko Tube és az

NTRP nem bizonyítja, hogy az Elsőfokú Bíróság nyilvánvalóan elferdítette a rendelkezésére álló bizonyítékokat, mivel e felek nem jelölik meg pontosan sem az állítólagosan elferdített bizonyítékokat, sem az ezen elferdítéshez vezető értékelési hibát.

- 132 A Tanács pontosítja, hogy a Niko Tube és az NTRP második jogalapjának második részével kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy ha valamely társaság nem kíván panaszt tenni, „a rá vonatkozó adatokat főszabály szerint nem kellett [...] figyelembe venni a kármeghatározás céljából az uniós gazdasági ágazat helyzetének elemzése keretében, feltéve hogy ezen adatok figyelmen kívül hagyása nem torzította ezt a meghatározást”. Így a Tanács véleménye szerint a Niko Tube és az NTRP tévesen állítják azt, hogy az Elsőfokú Bíróság elemzése lehetővé tette valamely uniós termelő számára, hogy csoportjának egyszerűen azon társaságait válassza ki, amelyek „nem támogatják a panaszt, és melyeknek nem kell adatokat szolgáltatnia”.
- 133 A második jogalap harmadik részére a Tanács azt válaszolja, hogy e cikk az uniós intézményeknek széles mérlegelési jogkört biztosít, és nem követeli meg, hogy ez utóbbiak minden egyes esetben rögzítsék az együttműködés hiányának „hatását” vagy „terjedelmét” a mintába bevont érintett termelő vagy ezen uniós ágazat egészének az értékesítési és termelése „alapján”.
- 134 A második jogalap negyedik részével kapcsolatban a Tanács emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését nem lehet elszigetelve olvasni, hanem az említett cikk (1) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni, amely előírja azokat a feltételeket, amelyek mellett az intézmények bizonyos információkat figyelmen kívül hagyhatnak. Figyelembe véve az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, miszerint a hiányzó adatok az uniós ágazat összértékesítésének legfeljebb 10%-át érintették, és hogy a dömpingellenes vám mértéke olyan dömpingkülönbözetten alapult, amely egyértelműen a kárkülönbözet alatt volt, a Tanács azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen határozott úgy, hogy ezen intézmény nem követett el semmiféle nyilvánvaló értékelési hibát akkor, amikor úgy vélte, hogy a hiányzó információk nem torzították el a kármeghatározást, és nem sértette meg az alaprendelet 3. cikkének (2), (3) és (5)–(7) bekezdését.
- 135 A második jogalap ötödik részére adott válaszában a Tanács azt állítja, hogy e megállapítások a közigazgatási vizsgálat és a bírósági felülvizsgálat közötti viszonyt a Niko Tube és az NTRP általi téves értelmezésén alapulnak. Ezenkívül a csatlakozó fellebbezés 158. pontjában felsorolt tények és magyarázatok mindegyike a közigazgatási vizsgálat során gyűjtött bizonyítékokon alapul. Végül a vizsgálat alatti állítólagosan nem kielégítő tájékoztatással kapcsolatos állítást már megvizsgálta és elutasította az Elsőfokú Bíróság, és a Niko Tube, valamint az NTRP nem említett semmiféle téves jogalkalmazást e megállapításokat illetően. Ez utóbbiak ugyanis valójában az Elsőfokú Bíróság ténymegállapításait vitatták, ami azt jelenti, hogy a Niko Tube-nak és az NTRP-nak bizonyítaniuk kellene, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és következésképpen pontosan meg kellene jelölniük az állítólagosan elferdített bizonyítékokat. A csatlakozó fellebbezés 189. pontjában szereplő megállapításokat nem támasztja alá semmiféle bizonyíték, ezért azok elfogadhatatlanok.
- 136 A Tanács szerint a hatodik rész, amely szerint az Elsőfokú Bíróság a bírósági felülvizsgálat határainak az átlépésével túllépte hatásköreit, megfelel a csatlakozó fellebbezés első jogalapjának második részével, és szintén elfogadhatatlan.
- 137 A Tanács a Niko Tube és az NTRP második jogalapja hetedik részének, – amelynek a keretében ez utóbbiak azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem indokolta kellően ítéletét, és értékelési hibát követett el – elfogadhatatlanságára hivatkozik, mivel egyrészt az ezen hetedik rész keretében előadott érvelés nem felel meg a fellebbezésben megkövetelt pontossági mértéknek, és másrészt mivel, ha a Niko Tube és az NTRP vitatják az Elsőfokú Bíróság ténymegállapításait, bizonyítaniuk kell, hogy ez utóbbi elferdítette a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és következésképpen pontosan meg kell

határozniuk azokat, amelyeket állítólag elferdítettek. Ráadásul az Elsőfokú Bíróság nem köteles valamennyi, a felek által az eljárás folyamán előadott érvet megvizsgálni, különösen akkor, ha az érvet a megállapításaival hallgatólagosan elutasította.

- 138 Azon panaszra, amelyet a Niko Tube és az NTRP a második jogalapjuk nyolcadik része keretében tettek, és amely szerint az Elsőfokú Bíróság nem határozott általuk felhozott kiegészítő jogalapról, a Tanács azt válaszolja, hogy – még ha ilyen jogalapra nem is hivatkoztak – az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta, hogy e tekintetben sérült-e a Niko Tube és az NTRP védelemhez való joga, és helyesen állapította meg, hogy nem ez a helyzet.
- 139 Végül a Tanács azzal érvel, hogy a Niko Tube és az NTRP által a jogalapjuk kilencedik része keretében előadott azon érvek, miszerint az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annak vizsgálata során, hogy jogszerűen alkalmazták-e az alaprendelet 19. cikkének (3) bekezdését, részben elfogadhatatlanok, és mindenesetre minden alapot nélkülöznek. A Tanács megjegyzi, hogy a megtámadott ítélet 101., 107. és 108. pontjában szereplő megállapítások nem tévesek, és konkrétabban, nem alapulnak késedelmes indokoláson és bizonyítékokon. Azon érv, miszerint az Elsőfokú Bíróság nem elemezte azt, hogy a számos társaság által a kérdőívre adott válaszok nem bizalmas összefoglalója elegendő volt-e, új jogalap, és következésképpen elfogadhatatlan.
- 140 A Tanács szerint elfogadhatatlan azon álláspont, miszerint az Elsőfokú Bíróság megsértette az alaprendelet 19. cikkének (3) bekezdését, mivel a Niko Tube és az NTRP nem határozzák meg világosan a megtámadott ítélet általuk vitatott elemeit. Mindenesetre az e rendelet 19. cikke (3) bekezdésének e felek által értelmezett hatálya jogilag téves. A „figyelmen kívül lehet hagyni” kifejezés egyértelműen azt jelenti, hogy az intézmények nem kötelesek figyelmen kívül hagyni olyan információkat, amelyek esetében nem továbbítottak bizalmas információt vagy olyan információkat, amelyek esetében a bizalmas kezelés iránti kérelmet nem tartották indokoltnak. Éppen ellenkezőleg, az intézmények e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. Valamely fél kizárólag akkor kérheti a dömpingellenes intézkedés megsemmisítését azzal az indokkal, hogy a Bizottság figyelembe vett bizalmas információkat, ha bizonyítja, hogy e figyelembevétel a védelemhez való jogának a megsértésével járt.
- 141 A Tanács szerint megalapozatlan azon végső érv, miszerint a jogalap e része keretében az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta azon kritériumot, amelyre tekintettel határoznia kell arról, hogy az információk rendelkezésre bocsátása eltérő eredményhez vezethetett volna-e. A Tanács úgy véli, hogy egy eljárási szabálytalanság csak akkor járhat valamely intézkedés megsemmisítésével, ha fennáll az a lehetőség, hogy e szabálytalanság hiányában a közigazgatási eljárás eltérő eredménnyel zárulhatott volna, és így e szabálytalanság valóban sértette a panaszos védelemhez való jogát. E tekintetben ezért nem elegendő az, hogy a Niko Tube és az NTRP a jelen ügyben absztrakt és általános módon kinyilvánítsák, hogy új érveket adhattak volna elő, ha a közigazgatási vizsgálat során megkapták volna ezeket az összefoglalókat.
- 142 A Bizottság támogatja a Tanács álláspontját. Különösen a Niko Tube és az NTRP által felhozott második jogalap első része keretében az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdése megsértése vizsgálatának állítólagos elutasításával kapcsolatban a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság a vizsgálatát nem korlátozta a vitatott rendeletnek az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésével való összeegyeztethetőségére. A Bizottság szerint az Elsőfokú Bíróság figyelembe vette a társaságok által a kérdőívekre adandó válaszok hiányának a kármeghatározásra gyakorolt hatását. Ezenkívül, még ha a Niko Tube és az NTRP azt is sugallják, hogy az a tény, hogy bizonyos kapcsolt társaságok nem válaszoltak a kérdőívre, ezen uniós ágazat „jelentős részének” a kár vizsgálatából történő kizárásával járt, a Bizottság szerint e körülmény nem volt hatással sem az egyes termelőkre vonatkozó adatokra, sem az ezen uniós ágazat egészére vonatkozó adatokra. Továbbá a Bizottság szerint elfogadhatatlan azon érv, miszerint az Elsőfokú Bíróság azért nem alkalmazta a helyes kritériumot, mert nem vette figyelembe az uniós ágazat értékesítésének a 12%-ára vonatkozó adatok hiányát. A Niko Tube és az NTRP nem bizonyították, hogy az Elsőfokú Bíróság nyilvánvalóan elferdítette a benyújtott

bizonyítékokat, továbbá nem bizonyították az ezen állítólagos elferdítéshez vezető értékelési hibát. Ezenkívül a „közösségi ágazat” és a „panaszos közösségi termelők” megkülönböztetése megalapozatlan, mivel a „közösségi ágazat” kifejezés a vitatott rendelet 140. pontjában meghatározottak szerinti közösségi ágazatra, vagyis a panaszos közösségi termelőkre utal.

- 143 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a második jogalap harmadik részében a Niko Tube és az NTRP azt állítják, hogy annak értékelése érdekében, hogy az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése értelmében véve a hiányzó információk „az ésszerűen pontos ténymegállapítást [...] nem nehezítik[-e] meg indokolatlanul”, két pontot kell vizsgálni, vagyis egyrészt a kapcsolt társaságok együttműködése elutasításának a „mintába bevont érintett közösségi termelők termeléséhez és értékesítéséhez viszonyított” hatását, és másrészt „az együttműködés hiányának a közösségi ágazat össztermeléséhez és összértékesítéséhez viszonyított teljes mértékét”. A Bizottság szerint e rendelet 18. cikkének (3) bekezdése széles mérlegelési jogkört biztosít az intézményeknek azon kérdés értékelése során, hogy a hiányos információk mindazonáltal lehetővé teszik-e számukra, hogy ésszerűen helyes következtetésre jussanak. A Niko Tube és az NTRP nem adnak magyarázatot arra, hogy a jelen ügyben az Elsőfokú Bíróságnak miért kellett volna a hiányzó adatokat ezen uniós ágazat össztermeléséhez és összértékesítéséhez viszonyítva értékelnie. Az arra vonatkozó egyetlen érvük, hogy miért kell a hiányzó adatokat a kapcsolt termelők értékesítéseinek és termelésének a mértékével összehasonlítani, abban áll, hogy az Elsőfokú Bíróság ilyen összehasonlítást csak az Acecsa társaság esetében végzett. A Bizottság szerint ez azonban nem jelenti azt, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a többi társaság esetében nem végezte el ugyanazt az elemzést.
- 144 A Bizottság véleménye szerint megalapozatlan a második jogalaphoz a negyedik része, amely az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésében említett valamennyi kritérium vizsgálatának az állítólagos elutasítására vonatkozik. A Niko Tube és az NTRP nem szolgáltatott bizonyítékot arra, hogy e rendelet 18. cikkének (3) bekezdése az intézmények számára előírja, hogy utasítsák el a hiányos információkat, ha a társaság nem a legjobb képességei szerint járt el. Ami a hiányos információk kármeghatározásra gyakorolt hatását illeti, a Niko Tube és az NTRP továbbra sem bizonyította, hogy a hiányos információk hatással voltak a kár más releváns tényezőire, és így téves az intézmények által végzett kármeghatározás. A Bizottság különösen arra emlékeztet, hogy a VMOG Németország társaságra vonatkozó adatok szerepelnek a V & M Németország kérdőívre adott válaszában.

A Bíróság álláspontja

- 145 A csatlakozó fellebbezés második jogalapja a megtámadott ítéletnek azon indokait érinti, amely a Bizottság által küldött kérdőívre az uniós termelők kapcsolt társaságainak részéről adott válaszok elmaradásának a következményeire vonatkozik. E jogalap kilenc részből áll. E részek közül nyolc a megtámadott ítélet 88–112. pontja ellen, vagyis ezen ítéletnek „az alaprendelet 3. cikke (2), (3), (5), (6) és (7) bekezdésének a megsértése” cím alatt szereplő indokolása ellen irányul. A kilencedik rész az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdése megsértésének az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 130–135. pontjában végzett vizsgálata ellen irányul.
- 146 Együtt kell vizsgálni a csatlakozó fellebbezés nyolc, a Niko Tube és az NTRP azon jogalapjának a vizsgálatához kapcsolódó téves jogalkalmazásra alapított részét, amelyet az alaprendelet 3. cikke (2), (3), (5), (6) és (7) bekezdésének a megsértésére alapítottak, és amely a vagyoni kár fennállásának a meghatározására vonatkozik.
- 147 Emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben a Niko Tube-ra és az NTRP-re kiszabott dömpingellenes vám mértékét a dömpingkülönbözetük, vagyis 25,7% alapján, és nem az 57%-os kárkülönbözet alapján állapították meg, mivel az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése előírja az alacsonyabb vám szabályát, és mivel az említett kárkülönbözet magasabb volt, mint a dömpingkülönbözet. A megtámadott ítélet 111. pontjában az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy még ha a kárkülönbözetet a közösségi termelőknek a VMOG Egyesült Királyság és a Productos Tubulares, valamint a Dalmine kapcsolt társaságai

tekintetében az uniós termelők által alkalmazott transzferárakra is alapították, az e társaságok részére teljesített értékesítések ezen uniós gazdasági ágazat összértékesítéseinek legfeljebb 10%-át képviselik. Az Elsőfokú Bíróság szerint tehát ahhoz, hogy a kárkülönbözet a dömpingkülönbözet szintje alá csökkenjen, az kellett volna, hogy az e kapcsolt társaságok által alkalmazott értékesítési árak teljesen aránytalanok legyenek a kárkülönbözet számításának keretében figyelembe vett más értékesítések során alkalmazott árakhoz képest. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 112. pontjában megállapította, hogy a Tanács nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát azáltal, hogy úgy vélte, nem torzította sem a kármeghatározást, sem a kárkülönbözet számítását az, hogy az uniós termelők kapcsolt társaságai nem nyújtottak be választ a kérdőívre, és hogy ezen intézmény nem sértette meg az alaprendelet 3. cikkének (2), (3) és (5)–(7) bekezdését.

- 148 A jelen jogalap első részében a Niko Tube és az NTRP lényegében azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta meg helyesen az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a megsértésére alapított, az elsőfokú eljárásban előadott jogalapot annyiban, amennyiben az említett jogsértést alárendelte e rendelet 18. cikke (3) bekezdésének tiszteletben tartásának. Ráadásul az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdése megköveteli, hogy a kár fennállásának meghatározása egyértelmű bizonyítékokon alapuljon, és ha az Elsőfokú Bíróság megfelelő kritériumot alkalmazott volna, és az uniós ágazat együttműködésének jelen ügyben fennálló hiánya miatt megvizsgálta volna a hiányzó adatok körét, megállapította volna, hogy a vagyoni kár meghatározását nem támasztották alá egyértelmű bizonyítékok. Márpedig a Niko Tube és az NTRP szerint, ha az Elsőfokú Bíróság megfelelő kritériumot alkalmazott volna, és az uniós ágazat együttműködésének jelen ügyben fennálló hiánya miatt megvizsgálta volna a hiányzó adatok körét, megállapította volna, hogy a vagyoni kár meghatározását nem támasztották alá egyértelmű bizonyítékok. Ugyanezen felek szerint más ténykörülmények arra engednek következtetni, hogy az együttműködés hiányának általános szintje közelebb állt a 20%-hoz.
- 149 A megtámadott ítélet 89. pontjából kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság az elsőfokú eljárásban a Niko Tube és az NTRP e tekintetben előadott érvekre válaszul megvizsgálta azt a kérdést, hogy az a tény, hogy a mintába bevont közösségi termelők kapcsolt társaságai nem válaszoltak a kérdőívre, e termelők együttműködésének a hiányát jelentette-e, ami az alaprendelet 3. cikke (2), (3) és (5)–(7) bekezdésének a megsértésével eltorzította a kérelemzést.
- 150 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 90. pontjában helyesen állapította meg: az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdéséből következik, hogy a más formában vagy a Bizottság kérdőívre adott választól eltérő más dokumentum keretében benyújtott információkat nem szabad figyelmen kívül hagyni, amennyiben az e cikkben említett feltételek teljesülnek. A megtámadott ítélet 91. pontjában tehát az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy amennyiben a fél elmulasztott a kérdőívre válaszolni, de más dokumentumban információt nyújtott be, nem lehet neki felróni az együttműködés hiányát, ha először is az esetleges hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul az ésszerűen pontos ténymegállapítást, másodszor az információkat időben nyújtják be, harmadszor azok ellenőrizhetők, negyedszer pedig a fél a legjobb tudása szerint járt el.
- 151 Figyelembe véve e megállapításokat, az Elsőfokú Bíróság helyesen határozott úgy a megtámadott ítélet 92. pontjában, hogy a mintába bevont uniós termelőket nem tekintik nem együttműködőnek, ha az adatszolgáltatás bizottsági kérdőívre adandó válasz benyújtásának e termelők kapcsolt társaságai általi elmulasztása miatti hiányosságainak nincs jelentős hatása a vizsgálat lefolytatására.
- 152 Ebből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság nem sértette meg az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését, amit a Niko Tube és az NTRP a fellebbezés jelen jogalapjának első részében állít, különösen mivel az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határozott, hogy az ilyen termelőkre vonatkozó adatokat nem lehet automatikusan kizárni azon adatok közül, amelyeket az uniós ágazat által elszenvedett kár számítása érdekében figyelembe vesznek. Következésképpen a jelen jogalap első részét el kell utasítani.

- 153 A jelen jogalap többi részének a vizsgálata előtt meg kell jegyezni, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 111. pontjában úgy határozott a kárkülönbözettel kapcsolatban, hogy „az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdése alapján, amely megállapítja az alacsonyabb vám szabályát, a kárkülönbözetet a dömpingellenes vám mértékének meghatározása érdekében csak akkor használják, ha a dömpingkülönbözet magasabb a kárkülönbözetnél. A jelen ügyben [a Niko Tube-ra és az NTRP-re] kiszabott dömpingellenes vám mértékét [ez utóbbiak] dömpingkülönbözetére, vagyis 25,7%-ra alapították az 57%-os kárkülönbözet helyett”.
- 154 Az Elsőfokú Bíróság a következők megjegyzésével folytatta: „feltéve, hogy a kárkülönbözetet a közösségi termelőknek a VMOG Egyesült Királyság, a Productos Tubulares és a Dalmine kapcsolt társaságai tekintetében alkalmazott transzferárakra alapították, az e társaságok részére teljesített értékesítések a közösségi gazdasági ágazat összértékesítéseinek legfeljebb 10%-át képviselik. Ezért a Tanács megjegyzésének megfelelően ahhoz, hogy a kárkülönbözet a dömpingkülönbözet szintje alá csökkenjen, az kellett volna, hogy az e kapcsolt társaságok által alkalmazott értékesítési árak teljesen aránytalanok legyenek a kárkülönbözet számításának keretében figyelembe vett más értékesítések során alkalmazott áraihoz képest”.
- 155 Az Elsőfokú Bíróság e megállapításai megalapozottak, továbbá – amint a főtanácsnok az indítványának 256. pontjában megjegyezte – a Niko Tube és az NTRP semmiféle, az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 111. pontjában kifejtett érvelését érintő téves jogalkalmazásra nem hivatkoznak.
- 156 Márpedig, amint a főtanácsnok az indítványának 254. pontjában szintén megjegyezte, az Elsőfokú Bíróságnak a kár meghatározásával kapcsolatos értékeléseivel szemben felhozott egyéb kifogások csak akkor lehetnek relevánsak, ha az Elsőfokú Bíróság ezen elemzése jogellenes. E tekintetben hozzá kell tenni, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 102. pontjában azt is megállapította, hogy az érintett termék Acecsa általi vásárlása a közösségi termelők összértékesítésének legfeljebb 1%-át képviseli, és a megtámadott ítélet 98. és 103. pontjában azt, hogy a VMOG Németország értékesítéseire és termelésére, illetve az Almesa értékesítésének a mennyiségére vonatkozó adatokat már figyelembe vették a V & M Németország, illetve a Tubos Reunidos SA által nyújtott tájékoztatásban.
- 157 Így a fellebbezés jelen jogalapjának második, harmadik, negyedik, ötödik és hatodik része az elsőfokú eljárásban a Niko Tube és az NTRP előadott azon jogalapok Elsőfokú Bíróság általi elutasítására vonatkoznak, amelyek kizárólag az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 111. pontjában kifejezetten említett kapcsolt társaságokra vagy a jelen ítélet előző pontjában említett három társaság egyikére vonatkozó adatkezelést érintették. Márpedig pontosan ezen, más-más európai gyártóhoz kapcsolt társaságok azok, amelyeket olyanokként említi a megtámadott ítélet 93. és 94. pontja, mint amelyek megfelelő időn belül nem nyújtottak be választ a bizottsági kérdőívre.
- 158 Ezért meg kell állapítani, hogy még ha a Niko Tube és az NTRP által a jelen jogalap második, harmadik, negyedik, ötödik és hatodik része keretében kifejtett jogalapokat megalapozottnak is kellene nyilvánítani, e döntés nem tenné jogellenessé a megtámadott ítélet rendelkező részét, és ezért csak annyiban vezetne az említett ítélet hatályon kívül helyezéséhez, amennyiben megkérdőjelezi az Elsőfokú Bíróságnak az említett ítélet 98., 102., 103., és 111. pontjában bemutatott indokokat, amelyek a szóban forgó kapcsolt társaságok által az érintett termékkel kapcsolatban végzett azon ügyletekre vonatkoznak, amelyek elhanyagolható jellegűek, vagy amelyeket a Bizottsághoz e kapcsolt társaságok anyavállalatai által benyújtott adatokba integráltak, és amelyekkel kapcsolatban nem vitatható, és nem is vitatott, hogy nem gyakoroltak meghatározó befolyást a dömpingellenes vám mértékének a kiszámítására. Ebből következik, hogy a csatlakozó fellebbezés második jogalapja, feltéve hogy annak második, harmadik, negyedik, ötödik vagy hatodik részének legalább valamelyike megalapozott, semmilyen esetben sem vezethet a vitatott határozat megsemmisítéséhez, és így e jogalap hatástalan. Következésképpen annak második, harmadik, negyedik, ötödik és hatodik részének mindegyikét el kell utasítani.

- 159 A jelen jogalap hetedik részében a Niko Tube és az NTRP azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az indokolási kötelezettséget és értékelési hibát követett el annyiban, amennyiben a határozatának az alátámasztására – választására vonatkozó magyarázat nélkül – egyes bizonyítékokat elfogadott, másokat pedig nem. Az Elsőfokú Bíróság elferdítette azokat a bizonyítékokat is, amelyeket a Niko Tube és az NTRP az álláspontjuk alátámasztására nyújtottak be.
- 160 E tekintetben mindenekelőtt arra kell emlékeztetni, hogy nem a fellebbezésről döntő Bíróság feladata, hogy a bizonyítékok általa végzett értékelésével váltsa fel az Elsőfokú Bíróság által végzett értékelést. Ilyen körülmények között nem a Bíróság feladata az Elsőfokú Bíróság által e vizsgálat keretében hozott választás kifogásolása, különösképpen, amikor ez utóbbi úgy dönt, hogy bizonyos, hozzá értékelésre benyújtott bizonyítékokat alapul vesz, míg másokat nem; ez alól kivétel annak megállapítása, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette az említett bizonyítékokat, megsértve azok tartalmának hitelességét. Nem ez a helyzet, mivel a Niko Tube és az NTRP a jelen jogalap e részének keretében kizárólag azt róják fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy az állítólagosan ellentmondásos bizonyítékok közül önkényesen választott, azonban nem érvelnek azzal, hogy a szóban forgó megállapítások ellentmondanak azon bizonyítékoknak, amelyekre az Elsőfokú Bíróság a határozatát alapította.
- 161 Az indokolási kötelezettség megsértését illetően a Bíróságnak nem feladata megkövetelni az Elsőfokú Bíróságtól azt, hogy minden egyes választását indokolja, amikor a határozatának alátámasztására egy bizonyítékot elfogad, másikat pedig nem. Ellenkező esetben ez ismét azzal járna, hogy a Bíróság ezen elemekre vonatkozó értékelésével váltja fel az Elsőfokú Bíróság által végzett értékelést, ami nem tartozik a hatáskörébe. A fentiekből következik, hogy a csatlakozó fellebbezés második jogalapjának a hetedik részét el kell utasítani.
- 162 A Niko Tube és az NTRP a jelen jogalap nyolcadik részében azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem foglalkozott a védelemhez való jog megsértésére alapított, általuk az Elsőfokú Bíróság előtt felhozott kiegészítő jogalappal. Azonban a Niko Tube és az NTRP elsőfokú eljárásban benyújtott válaszában 55. és 56. pontjából kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt felhozott érv az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdésének az alkalmazására és nem a védelemhez való jognak a megsértésére vonatkozott.
- 163 Márpedig a jelen jogalap kilencedik részében a Niko Tube és az NTRP más, közvetlenül e rendelet 19. cikke (3) bekezdésének az állítólagos megsértésére alapított kifogásokat hoz fel, vagyis először is azt, hogy az Elsőfokú Bíróság olyan megállapításokra támaszkodott, amelyek tévesek voltak, mivel késedelmes indokoláson és bizonyítékokon alapultak, másodszor azt, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta meg, hogy számos társaság kérdőívre adott válaszainak a nem bizalmas összefoglalója elegendő volt-e, és harmadszor azt, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az említett 19. cikk (3) bekezdését, mivel egyrészt nem vette figyelembe a nem bizalmas információk szándékos visszatartását, másrészt pedig a Niko Tube és az NTRP jobb eredményt érhetett volna el a közigazgatási eljárás keretében, ha megkapták volna a szóban forgó bizalmas információkat.
- 164 Az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében bármely, természeténél fogva bizalmas információt, vagy olyat, amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak a megfelelő okok megjelölése mellett bizalmasként kell kezelniük. E rendelkezés (2) bekezdése többek között előírja, hogy a bizalmas információt rendelkezésre bocsátó érdekelt feleknek ezekről az adatokról egy nem bizalmas összefoglalót kell készíteniük. Ugyanezen cikk (3) bekezdése szerint, ha a bizalmas kezelés iránti kérelem nem látszik indokoltnak, és ha az információ szolgáltatója nem hajlandó az információt rendelkezésre bocsátani, vagy engedélyezni annak vázlatos vagy összegzett közzétételét, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve ha arra alkalmas források kielégítően bizonyítják az információ helyességét.
- 165 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 130. pontjában megállapította, hogy az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdésének szövege a Bizottság számára pusztán a lehetőségét írja elő annak, hogy figyelmen kívül hagyjon olyan bizalmas információkat, amelyeknek a nem bizalmas

összefoglalója nem áll rendelkezésre. A megtámadott ítélet 131. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy dömpingellenes intézkedés megszüntetésének indokaként a dömpingellenes eljárás felei csak akkor hivatkozhatnak olyan információk Bizottság általi felhasználására, amelyeknek nem nyújtották be a nem bizalmas összefoglalóját, ha bizonyítják, hogy ezen információk felhasználása sérti a védelemhez való jogukat.

- 166 A megtámadott ítélet 132–135. pontjában az Elsőfokú Bíróság e megállapításokból azt a következtetést vont le, hogy mindenestre a VMOG Egyesült Királyság társaság által a kérdőívre adott válasz, a Productos Tubulares társaság által a mintavétel előtti kérdőívre adott válasz és a 2006. május 24-i elektronikus üzenet nem bizalmas változatának az Niko Tube és az NTRP számára történő rendelkezésre bocsátása nem vezetett volna más eredményhez a közigazgatási eljárásban, mivel ezen információk nem voltak hatással a kármeghatározásra.
- 167 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy mivel a Niko Tube és az NTRP az indoklás és azon bizonyítékok állítólagosan késedelmes jellegére utalnak, amelyekre az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 135. pontjában az ezen ítélet 101., 107. és 108. pontjára utalva támaszkodik, csak annak említésére szorítkoznak, hogy a fellebbezésük más részeiben vitatták az említett pontokban tett ténymegállapításokat, anélkül hogy a jelen összefüggésben önálló kifogást emeltek volna.
- 168 A Niko Tube és az NTRP először azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem ellenőrizte a megtámadott ítélet 132. pontjában szereplő dokumentumok listáján – amelyekkel kapcsolatban megállapította, hogy azokról nem bizalmas összefoglalók készültek –, hogy ezek alapján az összefoglalók alapján a Niko Tube és az NTRP elegendő mértékben ismerte-e a szóban forgó dokumentum vagy dokumentumok lényeges tartalmát.
- 169 Márpedig, amint a Bizottság a csatlakozó fellebbezésre adott válaszbeadványában érvel, ezen érv nem kapcsolható az elsőfokú eljárásban bemutatott jogalaphoz, amely érv egyszerűen az említett dokumentumok bizonyítékként való elfogadhatatlanságára vonatkozik, azzal az indokkal, hogy e dokumentumok olyan bizalmas információkat tartalmaztak, amelyekről nem készült bizalmas összefoglaló. Tehát az Elsőfokú Bíróságnak nem volt feladata, hogy – miután megállapította, hogy az alaprendelet 19. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában bizalmas adatokat nem tartalmazó összefoglalók készültek – valamennyi említett dokumentum tartalmát ellenőrizze. Ebből következik, hogy ezen érv nem lehet hatásos a jelen fellebbezés keretében.
- 170 Másodszor a Niko Tube és az NTRP lényegében azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta meg az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdésének megsértésre vonatkozó valódi kifogást, hanem csupán azt értékelte, hogy a megtámadott ítélet 133. pontjában felsorolt bizalmas adatoknak a Bizottság által anélkül történő felhasználása, hogy azoknak létezett volna nem bizalmas változata, a Niko Tube és az NTRP védelemhez való jogának a megsértését jelentette-e.
- 171 E tekintetben fontos emlékeztetni arra, hogy az alaprendelet 19. cikkének (3) bekezdése a bizalmas információt szolgáltató – de annak akár csak kivonatos formában történő hozzáférhetővé tételét sem engedélyezni kívánó – érdekelt fél és a dömpingellenes vizsgálatot végző azon intézmény közötti viszonyokat szabályozza, amely úgy is határozhat, hogy az információt figyelmen kívül hagyja, kivéve ha más megfelelő források alapján meggyőző módon bizonyítható, hogy ezen információ helytálló. Márpedig, mivel a vizsgálatot végző intézmény úgy döntött, hogy a szóban forgó információ felhasználható, amit pedig az alaprendelet lehetővé tesz számára, a fennmaradó kérdés a vizsgálatban részt vevő egyéb érdekelt felek tekintetében pontosan az, hogy egy ilyen felhasználás érintheti-e a védelemhez való jogukat.
- 172 Amint a főtanácsnok az indítványának a 293. pontjában megjegyzi, az Elsőfokú Bíróság formálisan valóban nem minősítette át a Niko Tube és az NTRP által az elsőfokú eljárásban hivatkozott, az alaprendelet 19. cikke (3) bekezdésének a megsértésére alapított jogalapot úgy, mint amely valójában a védelemhez való jognak a megsértésére vonatkozik, azonban e társaságok nem róhatják fel neki, hogy

ezt nem tette. A megtámadott ítélet 133–135. pontjában annak vizsgálatával, hogy a megtámadott ítélet 133. pontjában felsorolt bizalmas adatoknak a Bizottság által anélkül történt felhasználása, hogy azoknak létezne nem bizalmas változata, a védelemhez való jognak a megsértését vont-e maga után, az Elsőfokú Bíróság az említett megsemmisítési jogalapot oly módon értelmezte, hogy annak hasznos értelmet adott, ami az Elsőfokú Bíróság feladata.

- 173 Harmadszor a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem juthatott arra a következtetésre, ahogy azt e felek szerint a megtámadott ítélet 135. pontjában tette, hogy a VMOG Egyesült Királyság által a kérdőívre adott válasz, a Productos Tubulares által a mintavétel előtti kérdőívre adott válasz és a Dalmine 2006. május 24-i, a Tenaris West Africa társaságra vonatkozó elektronikus üzenete nem bizalmas változatainak a Niko Tube és az NTRP számára történő rendelkezésre bocsátásával semmi esély nem lett volna a közigazgatási eljárás eredményének a megváltoztatására.
- 174 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy miután a megtámadott ítélet 133. pontjában megjelölte azokat a fent említett dokumentumokat, amelyek nem képezték nem bizalmas összefoglaló tárgyát, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 134. pontjában rámutatott, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban a vizsgálati iratokhoz való hozzáférés jogának megsértése csak akkor vonhatja maga után a vitatott rendelet megsemmisítését, ha a szóban forgó dokumentumok rendelkezésre bocsátása esetén akár csekély lehetőség is lehetett volna a közigazgatási eljárás eredményének megváltoztatására, feltéve hogy az érintett vállalkozás hivatkozhatott volna erre az említett eljárás során. E megállapítással nem valósult meg téves jogalkalmazás.
- 175 Az említett vizsgálatot a jelen ügyre alkalmazva az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 135. pontjában úgy határozott, hogy „a jelen ügyben a [Niko Tube és az NTRP] azt állítják, hogy szükségük lett volna e dokumentumokra annak bizonyítására, hogy torzította a kérelemzést az, hogy a VMOG Egyesült Királyság, a [Productos Tubulares] és a Tenaris West Africa nem adott választ a kérdőívre. Márpedig az Elsőfokú Bíróság a fenti 101., 108. és 107. pontban már megállapította, hogy a Tanács nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát azáltal, hogy úgy vélte, nem befolyásolta a kármeghatározást, hogy a [Productos Tubulares, a VMOG Egyesült Királyság és a Tenaris West Africa] nem adtak választ a kérdőívre, illetve válaszaikat figyelmen kívül hagyták. Következésképpen a VMOG Egyesült Királyság által a kérdőívre adott válasz, a Productos Tubulares által a mintavétel előtti kérdőívre adott válasz és a 2006. május 24-i elektronikus üzenet nem bizalmas változatainak a [Niko Tube és az NTRP] rendelkezésére bocsátásával nem lett volna kilátás a közigazgatási eljárás eredményének megváltoztatására”.
- 176 E következtetéssel szemben a Niko Tube és az NTRP pusztán csak azt adja elő csatlakozó fellebbezésében – holott nem vitatott, hogy megismerhették a vitatott dokumentumokat az Elsőfokú Bíróság előtt folyó eljárásban –, hogy nagyon valószínű, hogy a releváns információk hasznos időben történő közlése esetén elő tudtak volna adni az eredmény megváltoztatására alkalmas érveket és bizonyítékokat, és hogy csak ezen információk birtokában dönthettek volna arról, hogy ezzel kapcsolatban kifejtik-e álláspontjukat. Ezen állítások nem felelnek meg annak a követelménynek, miszerint bizonyítaniuk kell, hogy az Elsőfokú Bíróság érvelésében téves jogalkalmazás rejlik. A legkisebb utalást sem tartalmazzák arra nézve, hogy ez utóbbi elferdítette volna a bizonyítékokat, mivel a vitás dokumentumoknak a Niko Tube-bal és az NTRP-vel a közigazgatási eljárás során való közlése ezen eljárást más eredményre vezethette volna, mint amellyel zárult.
- 177 Negyedszer el kell utasítani azt az érvet, amely szerint az Elsőfokú Bíróság megsértette a Niko Tube és az NTRP védelemhez való jogát a megtámadott ítélet 132. és 135. pontjában. Egyrészt ugyanis az említett 132. pont csupán felsorolja azokat a bizalmas dokumentumokat, amelyekhez készítettek nem bizalmas összefoglalót, és azokat, amelyeknek nem létezik ilyen változata. Másrészt, amint azt a Niko Tube és az NTRP is elismerte csatlakozó fellebbezésének 194. és 209. pontjában, ez utóbbiak az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során benyújthattak észrevételeket a megtámadott ítélet 135. pontjában szereplő dokumentumokkal kapcsolatban.

- 178 Ezen okok összességére tekintettel el kell utasítani a csatlakozó fellebbezés második jogalapjának kilencedik részét, és következésképpen e joglapot teljes egészében.

A csatlakozó fellebbezés harmadik jogalapjáról

A felek érvei

- 179 Az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetük alátámasztására előadott negyedik jogalap részleges elutasítása kapcsán a Niko Tube és az NTRP azzal érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen döntött úgy, hogy a Sepco jutalékalapon dolgozó ügynökként járt el. Az a tény, hogy e kapcsolatok a tőkerészesedés arányában nem voltak azonosak egyrészt a Sepco és a Niko Tube, másrészt a Sepco és az NTRP között, jogilag nem jelenti azt, hogy a Sepco a Niko Tube-bal fennálló viszonyában jutalékalapon dolgozó ügynök feladatait végezte. A Niko Tube és az NTRP szerint az egyszerű adásvételi jogviszonynak az exportőr és kapcsolt értékesítő társasága közötti fennállása nem elegendő ahhoz, hogy az utóbbi haszonkulcsát az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében vett jutaléknak tekintsék. A releváns kritérium nem más, mint az értékesítő társaság feladatainak a megbízó feladataihoz való hasonlósága. Mindenesetre az Elsőfokú Bíróságnak a Niko Tube-ra vonatkozó következtetései tévesek, amennyiben azok a közigazgatási eljárás lezárása után benyújtott tényeken, illetve érvelésen alapulnak.
- 180 A Tanács és a Bizottság elfogadhatatlannak tartja e harmadik joglapot. Ezen intézmények szerint a Niko Tube és az NTRP nem bizonyítják, hogy ellenőrzést gyakoroltak az állítólagos értékesítő társaság felett, ami a gazdasági egység fennállása megállapításának előzetes feltétele. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság helyesen utasította el a kereset negyedik jogalapját.

A Bíróság álláspontja

- 181 A Niko Tube és az NTRP lényegében a megtámadott ítélet 187–189. pontjában szereplő azon indokokat vitatják, amelyek alapján az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 190. pontjában elutasította a Niko Tube által felhozott negyedik jogalaphoz az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának az alkalmazása során elkövetett nyilvánvaló értékelési hiba fennállására alapított részét.
- 182 Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott ítélet 190. pontjában az Elsőfokú Bíróság helyt adott a negyedik jogalap e részének annyiban, amennyiben a Tanács az NTRP által gyártott csövekre vonatkozó ügyletek keretében kiigazította a Sepco által alkalmazott exportárat. Ugyanezen részt ezt meghaladóan, vagyis annyiban utasította el, amennyiben az a Niko Tube által gyártott csövekre vonatkozó ügyletek keretében a Sepco által alkalmazott exportár kiigazítását érinti.
- 183 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Niko Tube és az NTRP tévesen értelmezik a megtámadott ítéletet, amikor azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság szerint csak akkor állhat fenn ellenőrzés, ha a Sepco és a Niko Tube „végső kedvezményezettjei” azonosak. Meg kell ugyanis állapítani, hogy a megtámadott ítélet 188. és 189. pontjában az Elsőfokú Bíróság a Niko Tube és a Sepco társaság tőkestruktúrájának a vizsgálatán keresztül annak mérlegelésére szorítkozott, hogy – amint a Niko Tube és az NTRP állították – a Sepco a Niko Tube ellenőrzése alatt állt-e, vagy e két társaság közös ellenőrzés alatt állt-e. Az Elsőfokú Bíróság nem határozott úgy, hogy csak akkor állhat fenn ellenőrzés, ha a két szóban forgó társaságnak ugyanazok a „végső kedvezményezettjei”, és ezért ezen érvet el kell utasítani.
- 184 A Niko Tube és az NTRP tévesen értelmezik a megtámadott ítélet 187. pontját is, amikor azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy az egyszerű adásvételi jogviszony fennállása az exportőr és értékesítő társasága között elegendő ahhoz, hogy utóbbi haszonkulcsát jutaléknak tekintsék. A megtámadott ítélet említett pontjának e fordulata ugyanis pontosítja, hogy az ilyen viszony nem

releváns annak bizonyításában, hogy a Sepco a jutalékalapon dolgozó ügynök feladataihoz hasonló feladatokat végez. Ráadásul az említett fordulat nem a Sepco által a Niko Tube számára teljesített ügyletre vonatkozik, hanem azokra, amelyeket e társaság az NTRP számára teljesített.

185 Valójában a Niko Tube és az NTRP álláspontjának elutasítását megalapozó indokok nem a termelő és az értékesítő társaság közötti adásvételi jogviszony fennállásán vagy fenn nem állásán alapultak, hanem az azt bizonyító ténykörülmények hiányán, hogy a Niko Tube ellenőrzést gyakorol a Sepco felett, vagy hogy e két társaság közös ellenőrzés alatt áll. E tekintetben a Niko Tube és az NTRP nem jelölte meg pontosan az iratok azon elemeit, amelyeket az Elsőfokú Bíróság elferdített, vagy elmulasztott figyelembe venni, és ami megcáfolhatná a megtámadott ítélet 188. és 189. pontjában szereplő állítását, amely szerint lényegében az a tény, hogy a Niko Tube és az NTRP három közös részvényessel rendelkezett, amelyek között szerepelt az NTRP anyavállalata, nem tette lehetővé annak bizonyítását, hogy a Sepco a Niko Tube ellenőrzése alatt áll, vagy hogy a két társaság közös ellenőrzés alatt áll, csak annak megállapítására volt alkalmas, hogy e két utóbbi társaság között közvetett kapcsolat áll fenn.

186 Pusztán az a tény, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztott válaszolni azon érvre, miszerint a Sepco képviselői jelen voltak a Niko Tube telephelyein a közigazgatási eljárás során tett ellenőrző látogatások alatt, ami olyan körülmény, amely önmagában semmi sem bizonyít, nem kérdőjelezi meg ezen elemzést.

187 Végül a Niko Tube és az NTRP nem jelöli meg, hogy az Elsőfokú Bíróság milyen új elemekre támaszkodott az elsőfokú eljárás során előterjesztett jogalapjuk részleges elutasítása érdekében.

188 A fentiek fényében el kell utasítani a csatlakozó fellebbezés harmadik, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazásokra vonatkozó jogalapját a Sepco azon ügyleteivel kapcsolatban, amelyeket a Niko Tube által gyártott csövek tekintetében teljesített.

A költségekről

189 A Bíróság eljárási szabályzata 122. cikkének első bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha megalapozott és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen szabályzat 69. cikke 3. §-ának első bekezdése alapján azonban részleges pernyertesség esetén, illetve kivételes okból a Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. Mivel valamennyi fél kérelmei tekintetében részben pervesztes lett, maguk viselik a jelen eljárásban felmerült költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Tanácsának fellebbezését elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságának fellebbezését elutasítja.**
- 3) A Bíróság az Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) és az Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) csatlakozó fellebbezését elutasítja.**
- 4) A felek maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások